

ВІСНОВІСТОРУВЪ

Revista Vicariatului Ortodox Ucrainean din România

БЛАГОВІСНИК

Журнал Українського Православного Вікаріату Румунії

Nr. 11 / № 11 noiembrie 2025 – ianuarie 2026 / листопад 2025 – січень 2026

ISSN 3008 – 4474 ISSN-L 3008 – 4474

Cuprins / Зміст

ARTICOLE / СТАТТІ

27 жовтня – День української писемності та мови	5
Святий Великомученик Димитрій Солунський	7
Ziua comemorării victimelor Holodomorului / День пам'яті жертв Голодомору... 9	
УКРАЇНЕЦЬ, ЯКОГО РУМУНІЯ ВВАЖАЄ ВЕЛИКИМ	11
Chivotul Legământului Veșnic	15
Світло для світу (Неділя 26-а)	17
Минувшина: Андріївські вечорниці	19
ПАМ'ЯТЬ СВЯТИТЕЛЯ МИКОЛАЯ, АРХИЄПІСКОПА МИРЛІКІЙСЬКОГО, ЧУДОТВОРЦЯ	22
Atitudinea creștinului ortodox față de lume și față de sine însuși	25
În epistolele Sf. Ap. Pavel sunt unele texte greu de înțeles, după cum spune și Sf. Ap. Petru (II P,3.16). Unul dintre aceste texte se află în Epistola către Galateni, în care Sf. Ap. Pavel spune: «Iar mie să nu-mi fie a mă lăuda, decât numai în Crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine, și eu pentru lume» (Gal.6,14).....	25
Nașterea Domnului – chemare la comuniune cu Dumnezeu, cu aproapele și cu sine însuși.....	28
Praznicul smereniei / Празник смирення	30
Тăierea Împреjur și Punerea Numelui	35

DIN VIAȚA VICARIATULUI / З ЖИТТЯ ВІКАРІАТУ

167 de ani de la Unirea Principatelor Române /167 років від Об'єднання румунських князівств	37
Un nou ajutor oferit Centrului Maternal Sighetu Marmăției	39
День української писемності та мови	40
Ziua scrierii și a limbii ucrainene	40
Ajutor oferit de Centrul de Studiu Biblic Lugoj	41

Cărți oferite de Centrul de Studiu Biblic Lugoj.....	42
Sfântului Cuvios Paisie Velickovschi	43
Praznicul Sfântului Paisie Velickovschi	45
Cateheză despre Postul Craciunului la Ruscova	48
Ziua Națională a României /Національний день Румунії.....	49
Zi de Sărbătoare în Vicariatul Ortodox Ucrainean	54
Cateheză la Centrul Biblic Ortodox Lugoj	57
Parohia Sighet continuă sprijinul oferit copiilor din medii vulnerabile	58
Instalarea noului paroh la Parohia Poienile de sub Munte II	59
Centrului de Studiu Biblic Ortodox al Protopopiatului Ortodox Ucrainean colindă	60
Sfanta Taină a Maslului la Parohia Ortodoxă Ucraineană Ruscova	61
Ajutorarea nevoiașilor de Craciun.....	62
Proiecte educaționale cu ocazia sărbătorilor de iarnă.....	64
Concert de colinde la Biserica Ortodoxă Ucraineană Lugoj	65
Христос ся Рождає!	66
Sceneta Nașterii Domnului.....	69
Bucurie duhovnicească la Centrul de Reeducare din Buziaș.....	70
Slavă lui Dumnezeu pentru toate! Слава Богу за все!	72
Slavă lui Dumnezeu pentru anul 2025.....	75
Concert de colinde în Protopopiatul Ortodox Ucrainean Lugoj	76
Parohiile ortodoxe ucrainene din România celebrează Nașterea Domnului după calendarul neîndreptat	77
Cateheză la Evanghelia după Matei	80
Ajutorarea nevoiașilor	82

Colegiul de redacție: Pr. Vicar Marius Nicolae Lauruc, Pr. Consilier Dr. Iurcea Ioan, Pr. Protopop Petru Rahovan, Pr. Protopop Petru Rosoca, Pr. Ardelean Vasile, Pr. Brotnei Viorel, Pr. Brotnei Virgil, Pr. Cinar Gheorghe, Ierom. Dr. Nicolae Danco, Pr. Șanta Iulian și Pr. Sacaloș Mihai.

Редакційна колегія : от. Вікарій Марюс М. Лаурук, от. Радник Д-р Юрча Йоан, от. Благочинний Петро Рагован, от. Благочинний Петро Росока, от. Арделеан Василь, от. Бротней Віорел, от. Бротней Вергілій, от. Чінар Юрій, от. Ієромонах Д-р Ніколае Данко, от. Шанта Юліан та от. Сакалош Михайло.

blahovysnyk@gmail.com

Str. Bogdan Vodă, Nr. 12

Sighetu Marmăției, Maramureș 435500 România

Tel. 0262.315114 ; 0760.321.594

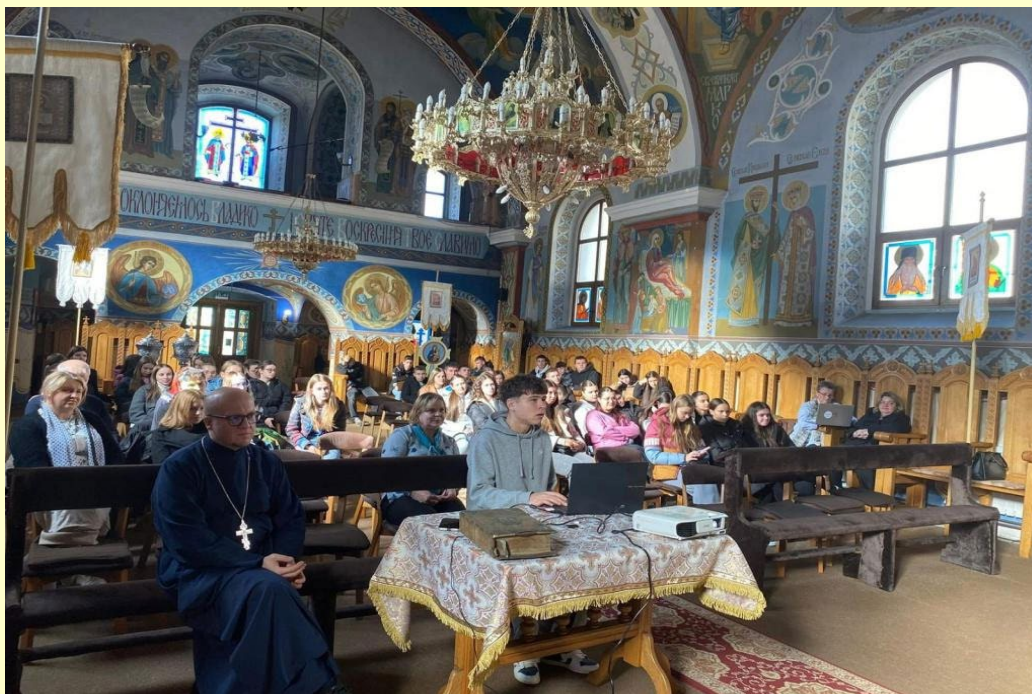
Autorii materialelor sunt responsabili, în întregime, pentru conținutul materialelor publicate.

www.binevestitorul.com

www.vicariatulortodoxucrainean.ro

ARTICOLE / СТАТТІ

27 жовтня – День української писемності та мови

Вперше в Україні це свято відзначилося 9-го листопада 1997-го року. Сьогодні свято відзначається 27-го жовтня (за відновленим календарем). День української писемності та мови – це свято на честь літописця Нестора.

Нестор Літописець народився близько 1056 р. в м. Києві. У 17-річномувіці прийшов до Києво-Печерськоїлаври. Головним послухом преподобного Нестора у монастирі стала книжна справа. У той час процес створення книги був довгим – книги писали уставом, тобто великими буквами, кожна – у вигляді малюнка, на пергаменті. Преподобний Нестор виконав велетенську роботу:відвідував монастирі в пошуках хронік, збірників, записував розповіді боярів, торговців, подорожувачів... Йому належить найдавніша хроніка «Повість временних (минулих) літ» – найвизначніший твір Нестора Літописця. Це титанічна двадцятирічна праця

автора. Мова Несторового літопису – слов'янська, староболгарська мова із вживанням слів тодішньої народної староукраїнської мови. У літописному зведенні «Повість минулих літ» (XII ст.) йде оповідь про заснування Києва, про діяльність князів, про боротьбу із зовнішніми ворогами, про народні повстання у Київській Русі. Нестор-літописець відіграв визначальну роль не тільки в історії Київської Русі, але й усього східнослов'янського літописання. Його твори свідчать про те, що він був найосвіченішою людиною Київської Русі кінця XI – початку XII ст.: володів богословськими знаннями та величезним духовним досвідом, мав виняткові здібності до історії та літератури, володів грецькою мовою.

Чому день вшанування пам'яті Нестора літописця став Днем української писемності та мови? Бо саме в цей день, в давнину, батьки віддавали дітей в школу (після закінчення осінніх робіт на полі), потім йшли до церкви, ставили свічку перед образом Нестора-літописця і молилися, щоб допоміг дитині в навчанні.

В Румунії українці почали відзначати це свято в 2018-му році. Цьогорічне свято української писемності та мови учні Педагогічного ліцею ім. Тараса Шевченка відзначили в Українській Православній Церкві в м. Сігеті, на запрошення Отця Вікарія Маріуса Лаурука. В рамках цього заходу Отець Вікарій розповів учням про життя Преподобного Нестора літописця та про його визначну роль в історії та культурі українського народу.

Про освітянське та культурне значення свята говорили проф. Емілія Кодря та проф. Оксана Сеньків-Ферцаді, координатори щорічного виховного проекту «Мова – найсвятіша скарбниця народу». Учні 12-го класу Волошин Йоана та Шіман Юліан представили цікаві факти про Україну та українців і про українську вишиванку.

Щиро вдячні за співпрацю Українському Православному Вікаріату в Румунії!

Проф. Емілія Кодря

Святий Великомученик Димитрій Солунський

Усі святі нашої православної церкви є синами і дочками різних держав та народів. Часи життя і смерті святих охоплюють різні історичні періоди. Під час свого життя вони мали різні заняття, але водночас дбали про свою душу, працюючи над своїми чеснотами. Наша церква шанує святих з усього світу, як з Азії, Африки, Америки, так і з Європи.

Одним з таких святих є Святий Великомученик Димитрій, який народився в місті Солунь (Салоніки), що знаходиться в сучасній Греції. Він жив у III-IV століттях, приблизно 270–306 рр. н.е. Пам'ять святого ми вшановуємо 8 листопада за старим календарем. Святий Великомученик Димитрій народився у православній сім'ї у період коли римські царі переслідували християн. Його батьки були християнами таємно, мали вони у власному домі святі ікони, виховуючи Дмитрія у християнській православній вірі.

Батько святого Дмитрія Солунського обіймав посаду командувача військ у римській провінції Македонія під час царя Діоклицяна і тому він не визнавав себе християнином, але тримав свою віру в тайні. Після смерті свого батька, молодий Димитрій займає ту саму посаду та за бажанням римського царя настає молодим керівником віську. Але молодий воїн не займає свій час лише з обороною, він поводить як апостол Ісуса, як проповідником правди, стаючи явним противником поганського ідолослужіння та навчаючи всіх православну віру.

Можливо що для нас сьогодні дивно як військовий командувач, який має іншу місію, проповідує віру Христову? Його місія була проповідувати чи захищати державу проти ворога? Святий Димитрій захищав державу, але водночас дбав про своє спасіння та своїх ближніх товаришів. Церква наша не чистує його пам'ять за те що він був добрим воїном, а шанує його за те що був добрим християнином. Маємо ми всі зрозуміти із життя Святого Дмитрія, що аби яку ми службу мали, ми маємо в першу чергу бути добрими християнами.

Тоді коли імператор Максиміліан дізнався про вчинки Димитрія та запитав його чи він є християнин, Димитрій не приховав свою віру, хоча знав, що визнання Правди принесе йому тяжку кару та мученическую смерть. Дійсно, імператор і наказав кинути Димитрія до в'язниці. Там Димитрій неперестанно співав та читав псалми.

Одного дня імператор організував битви для власної забави та у цій битві, Ліє який був сильним розбійником був переможений Нестором. Раніше Нестор попросив благословіння від Димитрія, щоб здобув перемоги у битві, оскільки Ліє вбивав багато невинних людей за те що визнали Христову віру. Через те що Нестор переміг Лію, імператор засуджує його на смерть, заповідаючи щоб йому відсікли голову, стаючи молодим мучеником нашої церкви. Тоді коли Максиміліан дізнався, що Димитрій поблагословив Нестора, то післав своїх солдатів, щоб його прокололи списом, і так чимало списів прокололи його тіло, віддаючи свою душу у руки Отця Небесного.

Хоча він помер у молодих роках свого життя, приклад віри і любові до Бога залишились аж до сьогодні, бо його Святі Мощі творили і творять багато чудес над тими що визнають його жертву та любов до Христа Спасителя. Для нас сьогодні залишається одне питання: Чому один молодий юнак, який мав усе що було йому потрібне, покинув все і пішов слідом за Христом? На це питання є різні відповіді: можемо сказати, що Він бажав спасти свою власну душу, що бажав бути прикладом для інших, але пояснення є одне: Димитріє як й інші мученики вибрали вмирати, ніж жити тут на землі без Бога. Оскільки слова сказані апостолом Петром Ісусу: « **До кого ми підемо, Господи? Ти**

маєш слова життя вічного. Ми ж увірували та пізнали, що Ти Христос, Син Бога Живого!» (Йн.6,68) є виразом беззастережної віри та довіри.

отец радник Іван Юрча

Ziua comemorării victimelor Holodomorului / День пам'яті жертв Голодомору

Ziua comemorării victimelor Holodomorului în Ucraina este marcată în a patra sâmbătă din noiembrie, anul acesta, în data de 22 noiembrie. În fiecare an, în această zi, ucrainenii din întreaga lume comemoarează victimele Holodomorului (Marii Foamete) din 1932-1933 și ale foametei artificiale din 1921-1923 și 1946-1947. În această zi are loc acțiunea tradițională „Aprinde o

lumânare” în memoria victimelor.

Planificat și pus în aplicare de regimul stalinist, Holodomorul – foametea provocată intenționat în 1932-1933 și represiunile politice în masă au pus în pericol însăși existența națiunii ucrainene, transformând Ucraina din grâнарul Europei într-o țară marcată de suferințe umane imense. Aceasta nu este doar o pagină sângeroasă din istoria Ucrainei, ci și una din cele mai mari catastrofe umanitare din istoria omenirii.

La sfârșitul anilor 1920, Stalin a început o politică represivă, la care ucrainenii au opus o rezistență masivă. Privarea de alimente a fost folosită ca armă pentru curățarea etnică a teritoriilor ucrainene. Oamenii care încercau să ascundă chiar și cantități mici de alimente erau deportați și împușcați. Celor care încercau să se mute în orașe și în alte locuri pentru a se salva li se interzicea să părăsească satele. Milioane de ucraineni au murit în urma foametei artificiale organizate de regimul stalinist.

Parlamentul României a recunoscut Holodomorul, foametea deliberată din anii 1932-1933 din Ucraina, drept o crimă împotriva poporului ucrainean și a umanității, adoptând o declarație în plen în noiembrie 2022. Din păcate, și în acest an evenimentele legate de Holodomor au loc în contextul invaziei Rusiei în Ucraina.

Ucrainenii din România de asemenea comemorează, în fiecare an, în a patra sâmbătă a lunii noiembrie, memoria victimelor Holodomorului. Ei aprind lumânări în casele lor, iar în bisericile noastre ortodoxe ucrainene au loc slujbe de pomenire pentru victimele Holodomorului.

pr. Cons. Iurcea Ioan

День пам'яті жертв Голодомору в Україні припадає на четверту суботу листопада. Цього року ця дата – 22 листопада. Щорічно в цей день українці в усьому світі вшановують жертв Голодомору 1932-1933 років та штучних голодів 1921-1923 і 1946-1947 років. У цей день проходить традиційна акція: “Запали свічку” в пам'ять про жертв.

Спланований і реалізований сталінським режимом Голодомор-навмисний голод 1932-1933 та масові політичні репресії поставили під загрозу саме існування української нації, а Україну з житниці Європи перетворили на землю величезних людських страждань. Це не лише кривава сторінка в історії України, а одна з найбільших гуманітарних катастроф в історії людства.

Наприкінці 1920-х років Сталін розпочав репресивну політику, якій українці чинили масовий опір. Позбавлення харчів використовувалося як зброя для етнічної чистки українських територій. Людей, які намагалися приховати навіть невелику кількість їжі, депортували та розстрілювали. Тим, хто намагався переїхати в міста та інші місця для порятунку, було заборонено залишати свої села. Мільйони українців загинули у результаті штучного голоду, який організував сталінський режим.

Парламент Румунії визнав Голодомор, навмисний голод 1932-1933 років в Україні, злочином проти українського народу та людства, ухваливши декларацію на пленарному засіданні в листопаді 2022 року. На жаль, і цього року заходи, пов'язані з Голодомором, відбуваються в умовах широкомасштабного військового вторгнення Росії в Україну.

Українці Румунії також щороку в четверту суботу листопада вшановують пам'яті жертв Голодомору. Вони запалюють свічки в своїх домівках, а у наших українських православних церквах відбуваються поминальні панахиди за жертвами Голодомору.

отець-радник Іван Юрча

УКРАЇНЕЦЬ, ЯКОГО РУМУНІЯ ВВАЖАЄ ВЕЛИКИМ

Уперше, і не без хвилювання, пише до «Свободи» відомого всьому українському світові часопису, радник Українського Православного Вікаріату з Румунії, протоієрей Микола Лаурук. Перебуваючи в гостях у правословній кафедрі св. Володимира в Пармі, Огайо, я читав «Свободу», вдихав дух любови до рідного, і продовжував досліджувати церковно-духовне життя Паїсія Величковського. Постійна присутність на сторінках «Свободи» історичної тематики додає мені відваги запропонувати читачам невелику статтю про непересічного ієромонаха-українця Паїсія.

Кожна сторінка історії нашого українського народу є хвилюючою і повчальною, але XVIII ст. дарувало нам два споріднені генії: Петра (Паїсія) Величковського й Григорія Сковороду, котрі є однолітками (обидва жили між 1722-1794), одноземцями, обидва походили з Полтавщини, й були майже однодумцями. Якщо філософ і поет Сковорода приділяє велику увагу

серцю людини («кожний там-пише він- де й серцем сам»), котре повинне наповнитись вірою в Бога, глибоко інтелектуальний й твердо віруючий ієром. Паїсій приділяє- над все- найбільшу увагу умній молитві, в якій розум сходить в серце людини. Ця молитва закіпилась в душі Паїсія на святій Божій Горі Афон, де він прийняв чернечий чин й рукоположення в ієромонаха й де прожив 17 років (1748-1763). Покидаючи, назавжди, Гору Афон ієром. Паїсій залишає там, на вічу пам'ять, не тільки заснований ним скит св. пророка Іллі, але й свій сильний духовний вплив-вплив ієромонаха високої культури,

твердої віри й глибокої смиренности. Ці чесноти були плодами його келейного й вівтарного життя.

Дивувались всі як чудово він служив грецькою мовою, як глибоко переживав кожне святе Богослужіння, яке «відправляв поволі, богобійно, а лице його було покрите сльозами» (Румунський Патерик, стор.309). Навіть патріарх Серафим запропонував йому, поки був на Афоні, пару разів на рік відслужити Св. Літургію в Пантократорі, центральному монастирі, щоб дістати духовну втіху з його ангельського служіння. З волі Божої, ієромонах Паїсій вернувся знову до молдавських монастирів, тому що там було його потрібно, як в Драгомірні (1763-1775), так в Секул (1775-1779), й так в лаврі Нямцу (1779-1794). В той час у згаданих монастирях жили троякі монахи: румуни, греки й українці. Тільки миротворча й мудра людина могла бути ігуменом (старцем) цих монахів, переорганізувати чернече життя, пильнуючи насамперед над власною душею. Спрямовувати думку монахів до неба, але й не відірватись від земної дійсности, пожвавлювати спільнотне

життя, але дійти до ісихазму, покинути цілком цьогосвітню славу, але тим часом перекладати з однієї мови на іншу твори св. отців – все це спліталось у той нев'янучий вінок європейського Православ'я, якого духовним вогнищем стала лавра Нямцу- зусиллями подвижника – українця Паїсія.

Архим. Паїсій, як добрий знавець людської психології, одних наставляв на добру путь, картаючи й даючи їм покути, інших-що не могли цього знести-усвідомлював в чернечому житті, «годуючи їх молоком милости й чоловіколюбства». Ніколи не вимагав від монахів того, що сам не міг здійснити; наставлення його завжди віддзерклювали його власні вчинки. Через надмірну працю, архим. Паїсій не приділяв тілесному відпочинку більш як три години на ніч. Його молитовна душа була в постійному контакті з Богом і в служінні ближньому. Працював дуже багато над перекладами творів св. отців, головню на старослов'янську й румунську мови, серед яких центральне місце займає «Добротолюбіє». Немало зусиль присвятив наш **Паїсій для того, щоб поширювалась молитва Ісусова (умна молитва), яка** потребує очищення розуму від марних думок. Він наставляв монахів, щоб сповідали кожного вечора свої гріхи, тому що висповідання гріхів-основа духовного життя.

Наприкінці плідної праці у винограднику Господнім, ігумен Паїсій удостоївся славного переходу до вічної радості; йому було звіщено-пару днів наперед- днину, в якій розлучиться з видимим світом. На Вечірні однієї середи, 15 листопада 1794 року, Господь переселив його до «вічного веселія Царства Свого». Румунська Православна Церква, в котрій він служив – та в котрій не забував про своє корінне українське походження- не тільки що його канонізувала, але й визнала, що архимандрит Паїсій «був одним з найбільших ігуменів румунських монастирів», називаючи його: «Паїсієм Великим». Бажано б було, щоб українці всього світу, тим більш православні, зазначили в своїх календарях пам'ять його на 15 листопада.

Уважається, що він похований у церкві монастиря Нямц, хоча було і таке припущення, що учні його забрали нетлінне тіло свого духовника й занесли до Тирасполя, де був збудований «Новий Нямц». Між роками 1979-1982 сталось чудо в прекрасній лаврі Нямцу: почала вибухати земля, в

одному й тому самому місці на дорозі, що веде до головної церкви. Під тим вибухом знайшлися неушкоджені мощі одного святого з того монастиря. Припускається також, що то можуть бути мощі навіть св. Паїсія, котрий з великої смиренности міг сказати своїм учням: поховайте мене в дорозі, що веде до церкви. Якщо буде воля Господня, то розкриється й ця тайна щодо мощів св. Паїсія з Нямцу.

От. Микола Лаурук – „Свобода”, США, 12.03.1999

Додаток:

В той час коли появилася ця стаття, ще не зналось про точне місце де похований св. Паїсій, але нарешті, пізніше, знайшлися мощі його в церкві монастиря Нямцу.

Безбожна, злопам'ятна влада примусила тодішнього старця Нямцу, коли знайшлися мощі цілі в дорозі до церкви, щоб терміново вислав їх до Бухаресту. Побожний і повний Божого страху, тодішний старець поставив кості якоїсь худобини в пакет і вислав до Бухаресту.

Наслідок цієї дії був слідуючий: того Богобійного старця безбожна влада-добралась, що то не мощі людини- отруїла його.

Надіємось, що Господь молитвами св. Паїсія і того, теж великого, подвижника анонімного (з цієї причини не споминається ні ім'я старця мученика) упокоїть з святыми того побожного мученика старця.

Chivotul Legământului Veșnic

Astăzi, înainte însemnarea bunăvoinței lui Dumnezeu și propovăduirea mântuirii oamenilor, în Templul lui Dumnezeu luminat Fecioara se arată și pe Hristos tuturor mai înainte Îl vestește. Acesteia și noi cu mare glas să-i strigăm: Bucură-te, Împlinirea rânduiei Ziditorului.

Intrarea Maicii Domnului în Biserică este prima sărbătoare din Postul Crăciunului, binevestind totodată și promisiunea făgăduită de Dumnezeu omului, adică coborârea Fiului lui Dumnezeu pe pământ. Acest praznic este cunoscut în popor sub denumirea de Vovedenie sau Ovedenie din limba slavă, semnificând "intrare", evident a Maicii Domnului.

Istoricul acestei sărbători își are rădăcinile în cartea grecească apocrifă (necanonică) din Protoevanghelia lui Iacov din secolul al II-lea și din cartea latină apocrifă a Evangheliei lui Matei din secolul al IX-lea. Sărbătoarea propriu-zisă a fost sărbătorită pentru prima dată în anul 543 la Ierusalim, a doua zi după sfințirea bisericii construite în cinstea Sfintei Marii celei Noi, de către împăratul Iustin de Constantinopol. Sfânta Tradiție ne mărturisește că părinții Maicii Domnului, Ioachim și Ana au fost oameni cu o viață sfântă, neprihănită și plăcută lui Dumnezeu, păzind întru totul poruncile lui Dumnezeu. Ioachim era din seminția lui Iuda din neamul lui David împăratul, iar Ana era din seminția lui Levi din neamul lui Aron preotul. Acești oameni bineplăcuți lui Dumnezeu erau defăimați în fața oamenilor pentru faptul că erau lipsiți de copii.

Sfântul Paisie Aghioritul vorbește despre viața acestor oameni neprihăniți astfel: *Dumnezeu așa l-a plăsmuit pe om și astfel, fără patimă, ar fi vrut să se nască oamenii. Dar după cădere a intrat patima în relația dintre bărbat și femeie. De îndată ce s-a aflat o pereche nepătimașă, așa cum l-a plăsmuit Dumnezeu pe*

om și așa cum voia să se nască oamenii, s-a născut Maica Domnului, această făptură neprihănită, din care mai apoi S-a întrupat Hristos. Gândul îmi spune că Hristos ar fi venit mai devreme pe pământ dacă ar fi existat o pereche neprihănită, așa cum au fost Sfinții Ioachim și Ana.[\[1\]](#)

Sfinții părinți Ioachim și Ana, chiar dacă au fost înaintați în vârstă se rugau neîncetat ca Dumnezeu să le dăruiască rod pântecelui, făgăduindu-i Domnului că dacă se vor învrednici de naștere de prunc, acest prunc va fi dăruit lui Dumnezeu. Iar Dumnezeu le-a dăruit un prunc care mai apoi urma să poarte în pânțe pe Mântuitorul Hristos, fiind mai cinstită decât Serafimii și mai mărită decât Heruvimii.

La împlinirea vârstei de trei ani, Maica Domnului a fost adusă în templul de la Ierusalim de către părinții ei, Ioachim și Ana, așa cum mai înainte promisese, lui Dumnezeu. Maica Domnului a fost întâmpinată de marele preot Zaharia, tatăl Sfântului Ioan Botezătorul, care prin insuflarea Duhului Sfânt a condus-o în locul cel mai sfânt din templu, unde doar arhiereul intra în timpul tămâierii, în Sfânta Sfintelor, ca mai apoi ea însăși să devină chivotul manei cerești, sălaș a Dumnezeului Celui Preaînalt, Sfânta Sfintelor. În Sfânta Sfintelor Maica Domnului intra des, unde vorbea cu îngerii, fiind în cugetare și rugăciune permanentă. Această sărbătoare semnifică credința nemărginită a Sfinților Ioachim și Ana, îndeplinirea făgăduinței acestor oameni sfinți, darul curăției Maicii Domnului cu venirea la templul din Ierusalim, devenind Ea însăși "templu viu", dar mai presus de toate este jertfelnicia Preasfintei Născătoare de Dumnezeu pentru omenire. Preasfânta Maica lui Dumnezeu se dăruiește lui Dumnezeu pentru ca Dumnezeu-Cuvântul să Se dăruiască omenirii prin Maica Domnului întrupându-Se.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu mântuiește-ne pe noi!

Arhim. Atanasie Nemzet

Світло для світу (Неділя 26-а)

Минулими неділями ми чули у фрагментах які читалися на Апостолі ту

саму тему Ап. Павла, пов'язана до нашої поведінки як християни у світі і також між собою, у Церкві. Нинішній фрагмент (Неділі 26-ої), у продовженні цієї теми, взятий, як і минулої неділі, із Послання до Ефесян, не дає нам ніяких практичних порад про нашу поведінку яка має доказувати нашу віру, але тільки говорить символічно про християн як світло, як сини світла, а про невірноточих як сини темряви. Зупенімся над символічним поняттям світла в Святому Письмі.

Перед нинішнього фрагменту, який читався на Апостолі, находимо, у Посланню до Ефесян цей стишок: «Ви-бо були колись темрявою, тепер же ви світло в Господі,- поведіться як діти світла» (5,8). Не Ап. Павло є перший, який називає вірників світло. Сам Господь каже Своїм ученикам, у проповіді на горі, що: «Ви світло для світу», коли їм говорить про як мають бути Його ученики у світі; але далі Він пояснює що бути світлом означає мати відмінну поведінку: «Отак ваше світло нехай світить перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла та прославляли Отця вашого що на небі» (Мт. 5,16). Видимо що наші діла є як світло тому що їх видно і через них ми можемо стати проповідниками віри в Христа, але тільки як вони світло, і так можемо прикликати до віри і таких людей які не пізнають Бога. Як це може статися, пояснює Євангеліє від Івана, кажучи що добрі діла названі світлом є зроблені через Бога, через Його допомогу: «а хто робить за правдою, той до світла йде, щоб діла його виявились, бо зроблені в Бозі вони» (Ін. 3,21). Тільки так ми проповідуємо свою віру через діла, тільки так ми доказуємо наші зв'язки з Богом. І одним стишком перед цього, Ап. Іван підкрислює що тільки добрі діла доказують що ми любимо світло: «бо кожен

хто чинить зло, ненавидить світло і не йде до світла, щоб не викрилися діла його, бо вони злі» (3,20). А в іншому місці Ап. Іван дає конкретний приклад кажучи: «Хто говорить, що він пробуває в світлі, та ненавидить брата свого, той у темряві досі» (1 Ін. 2,9). І подевімся тільки на приклад нашої країни, де офіційно більше 90 відсотків християн (не тільки православні), але через все те що ми видимо кожного дня коло нас або по телебачиню, можемо казати що велика частина з тих 90 відсотків є такі про яких пише Ап. Іван що тільки говорять про себе що вони вірні, але самі себе перечать через свої діла. Бути світлом означає бути близьким найперше до Бога, а в друге до людей: «Бог є світло, і немає в Нім жодної темряви! Коли ж кажемо, що маємо спільність із Ним, а ходимо в темряві, то неправду говоримо й правди не чинимо! Коли ж ходимо в світлі, як Сам Він у світлі, то маємо спільність один із одним, і кров Ісуса Христа очищує нас від усього гріха» (1 Ін. 5-7).

Повертаючись назад до ідеї що наші добрі діла як світло народжуються із нашого наближення до Бога, видно в Євангелії від Івана, що Ісус Христос називає Сам Себе Світло, до якого прикликає і нас: «Я Світло для світу. Хто йде вслід за Мною, не буде ходити у темряві той, але матиме світло життя.» (Ін. 8,12). Те що Ісус каже в Євангелії від Матвія Своїм ученикам, що вони світло для світу, не перечить те що ми видимо тут, написане Ап. Іваном, але ці два стишки пояснюються один одного: ми світло для світу тільки як ученики Христові, тому що Він світло для світу. І тому що знаходимося в Різдвяному пості, передивімся на пророцтво Ісаї, написане більше ніж 700 років перед народження Ісуса Христа, пророцтво в якому він називає Спасителя *світлом*: «Народ який у темряві ходить, Світло велике побачить, і над тими хто сидить у краю тіні смерті, світло засяє над ними! Ти помножиш народ цей (*і це сталося через проповідь апостолів за межами Палестини*), Ти збільшиш йому радість. Вони перед лицем Твоїм будуть радіти» (9,1-2), а далі «Бо Дитя народиться нам, даний нам Син, і влада на раменах Його, і кликнуть ім'я Йому (назви які ми чуємо в стишках співу *З нами Бог*, на Великому Повечір'ї): Дивний порадник, Бог сильний, Отець вічності, Князь миру» (9,5). Дуже цікаво запам'ятати що ім'я пророка Ісаї, який дав найголовні пророцтва про народження Месії, має зараз все таке значення як ім'я Ісуса: Ісаїя означає *спасіння від Бога*, а Ісус – *Бог є спасіння*.

Нинішній Апостол називає світлом не тільки добрі діла але і мудрість, тому що мудрість також нас веде до добрих вчинків: «не будьте нерозумні, але розумійте що є воля Господня» (Ефес. 5,17), а брак мудрости веде нас до темряви: «вони потьмарені в розумі, відчужені від життя Божого через їхнє неуцтво і закам'янілість своїх сердець» (4,18). Ці нинішні поняття світла: як добрі діла і як мудрість яка нам допомагає пізнавати що є добро і як його робити, помагають нам розуміти слова Ісуса Христа: «Будьте ж мудрі, як змії, і невинні, як голуби».

от. Вікарій Маріус М. Лаурук

Минувшина: Андріївські вечорниці

Святий Андрій Первозванний є покровителем України та багатьох інших країн, таких як Шотландія, Греція, Румунія, Грузія, а також покровителем моряків, рибалок, перекладачів і вчителів іноземних

мов. Його вшановують як духовного засновника християнства в Україні, адже, згідно з переказами, він проповідував на цих землях і передбачив появу Києва.

День Андрія — народно-християнське свято, що припадає на 13 грудня (30 листопада за відновленим календарем) і вважається днем пам'яті мученицької смерті одного із дванадцяти апостолів Христових — Андрія Первозваного.

За церковними легендами, святий Андрій проповідував християнство у Скіфії й дійшов аж до Києва, де на одному з пагорбів поставив хрест, вимовивши такі слова: «Чи бачите гори ці? Повірте мені, на них засяє благодать Божа».

В минулому молодіж, тим більше в сільському середовищі, не мала інших можливостей розваги, тому й нагодою розважатися ставали вечорниці. Довгими осінніми ночами, коли вже польові роботи завершувалися, а молодіж мала більше вільного часу, дівчата і хлопці сходилися в один дім, де, попри рукоділля, яким займалися дівчата, мали нагоду поспівати, потанцювати, розказувати анекдоти — одним словом, розважатися. Свято Андрія вважалося молодіжним, бо в Андріївську ніч парубкам було дозволено бешкетувати і робити збитки, а дівчата цієї ночі ворожили (гадали) на свою долю.

За традиціями наших предків, дівчата та хлопці сходилися до однієї хати ввечері 12 грудня. Як тільки вечоріло, дівчата приносили до господині, в якої мали відбутися вечорниці, хто що мав із необхідних продуктів, і допомагали господині приготувати святкову вечерю. А після заходу сонця приходили хлопці, які приносили напої та приводили музики.

Спочатку переповідали цікаві історії, жартували, розважалися, щоб дочекатися півночі, а вже в опівночі з 12 на 13 грудня дівчата починали ворожити, щоби вгадати майбутню долю. Парубки в цю ніч могли робити всілякі збитки, і все, що б вони не зробили, їм все прощалося. Вони снували нитками вулицю, якою дівчата поверталися додому, і знімали ворота,

залишаючи неподалік, шибки у вікнах розмальовували чи затуляли. І ніхто їм за це нічого не казав.

Дівчата в ніч на Андрія ворожили найрізноманітнішими способами. Вибігали, наприклад, на подвір'я, ставали біля плоту та рахували кілки, промовляючи «Молодець, старець...», а останній кілок обов'язково оглядали, бо він показував яким буде суджений. Якщо кілок тонкий і рівний, то тій дівчині і хлопець випаде молодий і стрункий. А якщо кілок з товстою корою – суджений буде багатим. А ще брали чобіт у дівчат і від стіни до порога переставляли і примовляли «молодець, удовець, буду дівувати...» і на якому слові чобіт «вийде» з хати, таку долю ця дівчина і буде мати. Схожим ворожінням було коли дівчата, від протилежної до вхідних дверей стіни, одна перед одною ставали, і яка з них перед порогом стане, та перша вийде заміж, а дівчина за нею – другою і т. д. А ще дівчата “сіяли” коноплі... Опівночі виходили на подвір'я, брали в жменю зерна коноплі, “сіяли” на колоді, примовляючи: “Андрію, Андрію!/ Я коноплі сію,/ Спідницею волочу,/ Бо дуже заміж хочу”. Імітували жестами примовляння, а в кінці лічили зерна, що лишилися на колоді – якщо парне число, їм вийти заміж, якщо непарне, їм чекати ще один рік.

На Андрія ще пекли пампушки або варили вареники, клали їх на тарілку та запускали до хати кота або собаку. Чиюпершу пампушку чи вареник з'їсть тварина, та дівчинапершою вийде заміж.

Такими були наші традиції в минулому... На жаль, минуле починає забуватися, тане в сивому тумані часу. Але, надія ще не вмерла... Наш обов'язок, тих, хто ще пам'ятає звичаї й традиції минулих років, передати їх молодому поколінню, засівати в їх душі любов до рідного слова, до чудових українських традицій.

Проф. Емілія Кодря

ПАМ'ЯТЬ СВЯТИТЕЛЯ МИКОЛАЯ, АРХИЄПИСКОПА МИРЛІКІЙСЬКОГО, ЧУДОТВОРЦЯ

Правилом віри і образом лагідності, стриманості учителем явив тебе стаду твоєму Той, Хто є істиною всіх речей. Заради цього придбав ти смиренням – величність, убогістю – багатство, священноначальнику отче Миколаю, моли Христа Бога спастися душам нашим” Тропар Св. Миколая, Чудотворця

Серед великої множини християнських святих є святий угодник Божий, якого християни особливо шанували в усі часи. Це Великий Чудотворець Миколай. Ікони його ми можемо побачити в будь-якому православному храмі, на найпочесніших місцях. Це правда, що Святий Миколай жив давно, 1700 років тому, але люди не забули його та шанують донині. Що особливого він зробив? Який спосіб життя він провів для мільйонів людей, протягом цих століть, щоб зберегти його образ з такою любов'ю по всьому світу? Нічого

особливого, людина, як усі люди, як будь-хто з нас. Просто, за будь-яких обставин, він діяв інакше, ніж усі інші. Святий – це саме та людина, яка

виділяється з-поміж інших людей. Наш Святий Отець Миколай, гарячий наслідувач Господа Ісуса Христа, стає як живий стовп Церкви, ревний на захист віри. Через свої незліченні чудеса від імені бідних, покинутих, тих, хто страждає несправедливо і всіх, хто закликає його батьківський захист, він і донині показав себе *«добрим управителем багаточисельної благодаті Божої»* (І Петро 4: 10). День святого Миколая є частиною української культури та історії, яку ніхто не може відібрати а також знати яку не лише важливо, а й цікаво. Нині традиція святкувати цей день відроджується не лише по всій Україні, а також і у нас у Румунії, а зокрема в нашому “золотому” Марамориші – а діти нетерпляче чекають подарунків на 19 грудня. У школах напередодні свята проводяться уроки, на яких дітей вчать писати святому письма (часами письмо має спеціальний вигляд – мов чобіт), також у школах і в церквах вчать проспівувати пісню “Ой хто, хто, Миколая любуть” а мабуть найбільша підготовка дітей це чищення свого взуття, процес який рахується есенціальним для того щоб отримати гідний подарунок. Все ж таки багато людей не знають, ким був Миколай та чому його канонізували.

Святий Миколай народився в **Патарі**, області Лікії, який є територією сучасної Туреччини, наприкінці III століття у батьків-християн, Феофан і Нона які давно були бездітними. В непрестанній гарячій молитві вони просили Бога щоб дати їм сина і молитва їх була почута: Господь дарував їм сина, який при святому хрещенні отримав ім'я Микола, (*Νικόλαος*) що означає по-грецьки – *«перемагаючий народ»*, на інших мовах – Ніколас, Ніклас, Клаус, Мікулаш, Міклос, Ніхол, Nicolae т.д.

Місто Патара було на березі Середземного моря. У ньому був великий порт, де приходили кораблі, завантажені пшеницею, тканинами, та іншими всякими дивами із-за океану. Доки товари були перенесені на берег, моряки мали час ремонтувати свої кораблі. У тому місті жив юнак на ім'я Микола. З раннього віку він виявляв свою любов до дотримування обрядів Церкви, утримуючись від грудей матері по середах та п'ятницях до вечора. Побожний, смиренний, він здобув освіту теології і, будучи ще молодим, був висвячений священиком і часто спілкувався з різними людьми, які приходили до нього в церкву, просячи допомоги чи поради. Хоча він був

молодим, Микола був і мудрим, і уважним до бід інших. Він намагався допомогти кожному, втішити кожного.

Протягом багатьох років, бдіння, піст і молитва були чеснотами, якими він мав успіх, но те що перевершило ці чесноти – була саме милостиня і прихильність до тих які потребують помочі. Це стається після того як його батьки помирають і він вирішує віддати свою спадщину бідним. Сприймаючи науку Спасителя і саме *“нехай твоя рука ліва не знає що робить права”* (Матей 6, 3), Св. Миколай дбав про те, щоб його добрі справи зберігалися в таємниці, щоб не втратити небесну нагороду (Матвія 6:6).

Тричі він таємно залишав золото, достатньо для подружжя трьох дівчат, яких у їхній борг батько мав намір продати, віддати на проституцію. Коли чоловік, нарешті, дізнався про свій добрий вчинок, Святий Миколай примусив його, пообіцяти, що нікому про це не розкаже. Чому Миколай обрав такий незвичайний спосіб допомоги? Тому що той бідний колись був відомою людиною, але з часом втратив своє багатство і впав у велику бідність. Священик боявся, що колишній багач відмовиться прийняти ту милостиню. Тому він вирішив допомогти йому таємно. Крім того, Миколай не хотів, щоб хтось знав про його допомогу. Бо якщо ти робиш добру справу лише для того, щоб тебе бачив світ, то твій намір не такий вже й добрий.

Почувши, що в Патарі його почали шанувати як святого, він сів на корабель і назавжди покинув рідне місто. Будучи на морю, Миколай потрапив у великий і жахливий шторм (furtună). Катастрофа була настільки жахливою, що налякала не лише хороброго капітана, а й моряків. А пасажери, голосно плакали всередині корабля. І тільки священик Миколай повадився інакше, ніж інші. Замість того, щоб плакати та тремтіти, він вийшов на палубу корабля (puntea corabiei), став на коліна та почав молитися, недовго пройшло, і прямо перед здивованими моряками хмари почали розходитися. Через кілька хвилин на небі засяяло сонце. Буря припинилася. З великою радістю моряки і всі присутні почали дякувати Миколаю за своє дивне спасіння. А він не знав як найскоріше сховатись з-перед їх очей – за те що , знав що не його була допомога а Божа якому він молився. Ця людина справді не любила тоді коли його хвалили і шанували.

У багатьох інших випадках після його смерті, а також за життя святий Миколай дивом допомагав у біді та людям, що здійснювали плавання, і так шанується як захисник усіх, хто плаває морями. Протягом року є кілька дат, пов'язаних зі Святим Миколаєм: 19 грудня за юліанським календарем – День пам'яті Святого Миколая, коли традиційно дарують подарунки. Окрім цього, церква відзначає 9 травня – день перенесення його мощів, який у народі називають *Вісні Николи* або *Микола Літній*. Перенесення мощів святого Миколая з Мір Лікійських до італійського міста Барі відбулося у 1087 році. Святиню перенесли, щоб уберегти від знищення під час набігів сарацинів. У парафії Вишавська Долина, у день перенесення мощів святителя, християни приносять до храму пшеницю, кукурудзяне борошно, борошно або сіль для того щоб після відслуження Акафісту до Святителя і після Святої Літургії ці страви якими кормять домашню худобу (тварину), були освячені. Отже Святитель Миколай крім того що рахується швидкий помічник у бідах та хворобах, рятівник безвинно засуджених та полонених, , хоронитель подорожуючих, також до нього припадають як захисника домашніх тварин.

о.Михайло Сакалош – Вишівська Долина

Atitudinea creștinului ortodox față de lume și față de sine însuși

În epistolele Sf. Ap. Pavel sunt unele texte greu de înțeles, după cum spune și Sf. Ap. Petru (II P,3.16). Unul dintre aceste texte se află în Epistola către Galateni, în care Sf. Ap. Pavel spune: «Iar mie să nu-mi fie a mă lăuda, decât numai în Crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine, și eu pentru lume» (Gal.6,14).

Într-adevăr este un loc greu de înțeles, însă el constituie temelia învățaturii privind «Atitudinea creștinului ortodox față de lume și față de sine însuși».

Să vedem cum tâlcuiesc aceste cuvinte sf. părinți. Avva Dorotei zice, că: «Lumea se răstignește omului, când omul se leapădă de lume și îmbrățișează

viața singuratică... Atunci se răstignește lumea lui, căci a părăsit-o. Aceasta este ce spune Apostolul: <Mie lumea s-a răstignit> și apoi adaugă: <și eu lumii>. Adică, după izbăvire de lucrurile din afară, se luptă chiar și față de plăceri și față de poftele lucrurilor și față de voile sale și-și omoară patimile sale: Atunci se răstignește și el însuși lumii» (Filocalia, vol IX).

Sf. Simeon Noul Teolog zice că: «Precum cel ce este în afara casei nu vede pe cei aflători înăuntrul ei, tot așa și cei răstigniți lumii nu mai au vreo simțire a lucrurilor din lume».

Sf. Justin Popovici are următoarea tâlcuire: «Lepădarea de sine înseamnă lepădare a persoanei sale păcătoase, de regula vieții sale și gândirii sale antropocentrice și egoiste. Omul va realiza acestea atunci când prin lucrarea credinței se leapădă de sine pentru păcat și pentru ceea ce este păcătos în el și în jurul lui (Dogmatica).

Sf. Ioan Gură de Aur, în Omiliile sale la Sf. Ev. după Matei, zice: «Ți s-a poruncit să disprețuiești averile și să le urăști atât de mult, încât niciodată să nu-ți treacă prin minte să ceri bogățiile de la Dumnezeu... Ți s-a poruncit ca și cum ai fi răstignit pentru toată lumea».

Se pune întrebarea: Cum poate realiza acestea un om care trăiește în lume și poartă grijă de familia sa?

Tocmai aceste lucruri a avut în vedere Sf. Ap. Pavel, când a scris corintenilor: «Și aceasta Vă spun fraților, că vremea s-a scurtat de acum așa încât cei ce au femei să fie ca și cum nu ar avea...Și cei ce plâng să fie ca și cum n-ar plânge, și cei ce se bucură ca și cum nu s-ar bucura; și cei ce cumpără ca și cum n-ar stăpâni; și cei ce se folosesc de lumea aceasta, ca și cum nu s-ar folosi deplin de ea, căci chipul acestei lumi trece (1 Cor.7, 29-31).

Sf. Teofilact al Bulgariei, tâlcuind aceste cuvinte zice: «Dacă cei ce au femei sunt datori a fi ca și cum nu le-ar avea, ce nevoie mai este atunci a se însura cineva și a-și pune lui o astfel de sarcină? Ce vrea să zică aceasta: ca și cum nu le-ar avea? Adică, creștinii cei însurați nu trebuie să-și cheltuiască toată sânguința cu căsătoria și cu femeile lor, ci se cuvine să le aibă cu atâta neîmpătămire, încât să pară că nici nu le au. De asemenea, cei ce plâng- adică cei ce sunt mâhniți, căci poate au fost lipsiți de vreo bunătate trupească – nu se cuvine a se mâhni pentru aceasta. De asemenea, cei ce se bucură că ar fi dobândit bunătățile lumii acesteia, nici ei nu se cuvine a se bucura pentru aceasta. La fel, cei ce se îndeletnicesc cu schimburi și cu neguțătorii, dând și luând, nici ei nu se cuvine a căuta cu atâta sânguință unele ca acestea, pentru că nu vor păstra nimic din ele și au să le lase aici pe toate... Creștinii care se folosesc de lumea aceasta sunt datori să nu se folosească de ea rău, adică nu trebuie să ia aminte la dânsa cu toată osârdia și împătămirea».

Sf. Teodoret zice: «cei ce au câștigat multe să nu le cheltuiască în desfătare și în desfrânare, ci să ia dintr-însele doar trebuința».

Dumnezeiasca Scriptură ne învață să nu ne punem inima în bogățiile acestea trecătoare, căci unde este bogăția omului, acolo va fi și inima omului (Mt.6,21). Lucrurile pământești nu sunt aducătoare de liniște și fericire.

Ne pregătim pentru Sărbătoarea Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos, când Biserica ne pune în fața ochilor sufletești chipuri de drepti din Vechiul Testament, care așteptau cu nădejde neclintită venirea lui Mesia.

Dintre aceștia, cel mai de seamă a fost Avraam, căruia i s-a făgăduit că va moșteni pământul făgăduinței. Însă acolo Avraam nu s-a simțit fericit și considera că «...locuia în pământ străin... căci aștepta cetatea cu temelii puternice, al cărei meșter și lucrător este Dumnezeu» (Evr. 11, 9-10).

Și iată, cum tâlcuieste aceste cuvinte Arhiepiscopul Dmitri Reysler: «Nici Avraam, nici fiul sau Isaac, nici nepotul său Iacov nu erau prea mult interesați de foloasele pământești, pe care le-ar fi primit în pământul făgăduinței. Cetatea pe care o așteptau ei era una care avea temeliile deosebite, cetatea căreia îi este

meșter și lucrător Dumnezeu. Adică este cetatea cerească – Împărăția cerurilor. Prin urmare creștinul trebuie să înțeleagă că și el este un locuitor în pământ străin, că nu există cetatea stătătoare pentru el aici pe pământ și că cetățenia lui – datorită credinței lui – prin făgăduințele lui Dumnezeu este cetatea cea veșnică, adică împărăția lui Dumnezeu».

Pr. dr. Nicolae Lauruc

Nașterea Domnului – chemare la comuniune cu Dumnezeu, cu aproapele și cu sine însuși

„Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței; că întru dânsa cei ce slujeau stelelor de la Stea sa-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul Cel de sus, Doamne, Slavă Ție!” (Troparul Nașterii Domnului)

Suntem în perioada în care noi, preoții, împreună cu credincioșii Vicariatului Ortodox Ucrainean, ne pregătim pentru praznicul Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos. Un praznic al bucuriei, care ne vorbește despre lumină, pace, dăruire, încredere și bunătate.

Credincioșii se pregătesc duhovnicește pentru această mare sărbătoare prin participarea la sfintele slujbe, spovedanie, participarea la Taina Sfântului Maslu, post și rugăciune. Pentru tinerii și copiii comunităților noastre, această perioadă este una plină de entuziasm. Ei se adună în jurul bisericii, pregătindu-se prin repetiții pentru a vesti Nașterea Domnului din casă în casă prin colinde sau diferite scenete referitoare la Nașterea Domnului.

Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos este un praznic al bucuriei și al speranței, este mama tuturor sărbătorilor, după cum spune Sfântul Ioan Gură de Aur. Acest mare praznic marchează începutul tuturor celorlalte sărbători împăratești. Întruparea Mântuitorului a fost profețită de prorocii Vechiului Testament, dar a fost vestită și în Noul Testament de către Arhanghelul Gavriil Fecioarei Maria, după cum citim în Luca, capitolul 1, 24-38.

Nașterea lui Iisus Hristos este un eveniment istoric, care se petrece într-o anumită epocă, pe vremea când în Imperiul Roman domnea Cezarul Augustus, iar guvernatorul Iudeii era Irod. Hristos se naște în orașul Betleem, care, în ebraică, înseamnă „**Casa Pâinii**”, iar Hristos se identifică pe Sine ca „**pâinea vieții**” (Ioan 6,35). Astfel, simbolic, El se naște tocmai în „**casa pâinii**”, sugerând că Își aduce darul spiritual lumii: hrana sufletească, mântuirea.

La momentul nașterii lui Hristos știm că s-au întâmplat mai multe evenimente importante, care pot fi interpretate simbolic: steaua a călăuzit magii spre locul nașterii, îngerii vestesc păstorilor marea bucurie, păstorii vin să i se închine Pruncului cu darurile lor smerite, iar până și natura întreagă slujește Pruncului: pământul făcându-se casă pentru Iisus, iar dobitoacele oferind căldură.

De remarcat este imnul cântat de îngerii din cer: „**Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie**” (Luca 2,14). Îngerii cântă despre pace, dar pacea despre care vorbește acest imn nu este una socială. Arhimandritul Hierotheos Vlachos spune în acest sens: „*Pacea pe care o cântau îngerii nu era o pace socială, adică lipsa războiului, ci întruparea și prezența lui Hristos. Așadar, îngerii nu cântau o pace care avea să vină în viitor, ci pacea care a venit în lume odată cu Nașterea lui Hristos, fiindcă, prin întruparea Sa, Hristos l-a împăcat pe om cu Dumnezeu, cu aproapele său și cu sine însuși, tocmai pentru*

că, în Persoana lui Dumnezeu Cuvântul, firea dumnezeiască s-a unit cu cea omenească.”^[1]

Astfel, praznicul Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos ne amintește că lumina, pacea și iubirea lui Dumnezeu s-au pogorât în lume pentru a ne aduce mântuire și bucurie. Prin participarea la slujbe, rugăciune și săvârșirea faptelor bune, fiecare dintre noi poate primi această pace și poate deveni purtător al luminii lui Hristos în viața de zi cu zi. Nașterea Mântuitorului nu este doar un eveniment istoric, ci o chemare permanentă la comuniune cu Dumnezeu, cu aproapele și cu sine însuși.

Doresc tuturor credincioșilor din cadrul Vicariatului Ortodox Ucrainean, în frunte cu Preacucernicul Părinte Vicar, preacucernicii Părinți Protopopi și Preacucernicul Părinte Consilier, Sărbători binecuvântate, pline de pace, lumină, bucurie și mântuire!

Pr. Iulian Ioan Șanta – parohia Poieni III

Praznicul smereniei / Празник смирення

„S-a golit pe Sine, luând chip de rob, devenind asemenea oamenilor și la înfățișare aflându-Se ca om; S-a smerit pe Sine, făcându-Se ascultător până la moarte” (Filipeni 2, 7-8).

În această perioadă, când Crăciunului îi sunt date alte semnificații decât cea adevărată, anume nașterea Mântuitorului ca om, pentru noi, cei care credem că Iisus este Mântuitorul, această sărbătoare reprezintă în primul rând momentul în care noi mărturisim adevărul despre nașterea Sa, iar aceasta mai ales prin modul în care sărbătorim.

În epistola către Galateni, din care se citește și Apostolul acestei sărbători, Ap. Pavel spune: „dacă trăim în Duhul, în Duhul să și umblăm”, (Gal. 5,25). Cei care înlocuiesc sensul Crăciunului simt bucuria acestei sărbători doar prin

mâncare, doar prin băutură, doar prin distracții; lucruri pe care le fac în fiecare zi. Dar bucuria acestui praznic poate fi simțită doar spiritual, având convingerea că Iisus Hristos este Mesia, și mai ales cunoscând ce înseamnă aceasta pentru fiecare dintre noi. Troparul praznicului pune accent tocmai pe descoperire, pe cunoaștere: „Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii **lumina cunoștinței**. Ca întru dânsa cei ce slujeau stelelor de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să **Te cunoască** pe Tine, Răsăritul cel de sus, Doamne, slavă Ție.” De aceea cuvintele Ap.

Pavel „dacă trăim în Duhul, în Duhul să și umblăm” își arată importanța mai ales acum, când suntem chemați să descoperim noi înșine, dar și să arătăm altora adevăratul sens al acestei sărbători, adevăratul sens al credinței noastre.

Comparând viața noastră zilnică, cu care suntem obișnuiți, cu evenimentul propriu-zis al nașterii Domnului și împrejurările în care a avut loc, așa cum este prezentat în Biblie, vedem diferențe importante, diferențe care au un sens anume, pentru că nimic din ceea ce s-a întâmplat nu era întâmplător. În primul rând locul în care S-a născut, este un loc mic, neimportant: „Și tu, Betleeme, deși ești mic între miile lui Iuda, din tine va ieși Stăpânitorul peste Israel” (Miheia 5,1). Și nici măcar în acea localitate mică, neînsemnată, nu s-a găsit loc pentru nașterea Mântuitorului: „și a născut pe Fiul său Cel Unul Născut și L-a înfășat și L-a culcat în iesle, căci nu mai era loc de găzduire pentru ei” (Lc. 2,7). A naște într-un staul / peșteră este un lucru greu de imaginat pentru noi, în ziua de azi. Să nu mai vorbim despre fuga în Egipt, pe vremea aceea, cu un nou-născut. Mai apoi, și tot nu din întâmplare, locul unde va crește Mântuitorul este Nazaret, localitate care este ironizată, luată peste picior, chiar de către un viitor ucenic de al Său, Natanael: „Din Nazaret poate fi ceva bun?” (In. 1,46). Iar aceasta pentru că Nazaret era un

loc rău-famat, plin de infractori și de necredincioși, dar este tocmai locul din care a apărut Mântuitorul lumii. Din toate acestea vedem cum Creatorul lumii Se naște și trăiește foarte umil, iar acest lucru îl face nu doar cu scopul de a arăta că pentru El, Creatorul lumii, partea materială, bunăstarea, este neimportantă, dar mai ales pentru a arăta, că încă de la nașterea Sa ca om, rolul Lui ca Mântuitor era și să șocheze, să scandalizeze pentru a scoate lumea din amorțeala nepăsării, a prejudecăților, a mulțumirii de sine.

Condițiile umile în care S-a născut ca om Cel „prin care toate s-au făcut” ne arată că smerenia este „atmosfera” sărbătorii. Înțelegând aceasta, sărbătoarea Nașterii Domnului poate fi trăită ca un praznic definitoriu al credinței noastre și în sânul familiei, dar și departe de casă, printre străini; și în vremuri de pace, dar și în vremuri de război; și în libertate, dar și în persecuții ori dictaturi.

„Cum Îți vom mulțumi Hristoase pentru că pentru noi Te-ai arătat ca om pe pământ? Pentru că toată făptura care prin Tine s-a făcut, Îți aduce mulțumire: îngerii – cântări, cerul – steaua, magii – daruri, păstorii – răspândirea minunii, pământul – ieslea, iar noi – Maica Fecioară”. (Vecernie) în această sărbătoare nu noi suntem centrul atenției, dar Cel Care Se naște în Betleem, pe El Îl cântăm, pe El Îl slăvim, Lui încercăm să Îi mulțumim pentru ceea ce face în acest moment pentru noi.

O altă cântare a utreniei sărbătorii spune că noi trăim acum nașterea lui Iisus: „astăzi Hristos Se naște din Fecioară în Betleem, astăzi Cel fără de început Se naște, Cuvântul Se face trup, puterile cerești se bucură iar pământul și oamenii se veselesc, magii aduc Împăratului daruri iar păstorii Îl vestesc pe Cel născut; iar noi împreună cântăm: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace, între oameni bunăvoie”. Această cântare a îngerilor care se arată păstorilor pe câmp este tocmai izvorul colindelor noastre, mărturisiri de credință câtate.

Aceasta este singura mulțumire care I-o putem aduce: cântarea de proslăvire și de mulțumire pentru ceea ce face acum pentru noi.

Să dăm mărturia cea bună despre Nașterea lui Hristos, răspândind colindele, împărtășind și altora bucuria cea adevărată.

Hristos Se naște! Măriți-L!

pr. vicar Marius Lauruc

«Він умалив Самого Себе, прийнявши вигляд раба, ставши подібним до людини, і подобою ставши як людина; Він упокорив Себе, будучи слухняний аж до смерті» (Фил. 2, 7-8).

У цей період, коли Різдву надають інших значень, ніж його справжнє, а саме народження Спасителя як людини, для нас, тих, хто вірить, що Ісус є Спасителем, це свято є перш за все моментом, коли ми сповідуємо правду про Його народження. У Посланні до Галатів, з якого також читається Апостол цього свята, апостол Павло каже: «коли Духом живемо, то й Духом ходімо» (Гал. 5:25). Ті, хто замінює значення Різдва, відчують радість цього свята лише через їжу, лише через пиття, лише через гостини; речі, які вони роблять щодня. Але радість цього свята можна відчувати тільки духовно, маючи переконання, що Ісус Христос є Месія, і особливо знаючи, що це означає для кожного з нас. Тропар свята наголошує саме на відкритті, на пізнанні: «Різдво Твоє, Христе Боже наш, засяло світові світлом пізнання. Бо в ньому ті, хто служив зорям від зорі навчилися поклонятися Тобі, Сонцю правди, і пізнавати Тебе, Схід з висоти, Господи, слава Тобі».

Ось чому слова апостола Павла «коли Духом живемо, то й Духом ходімо» показують свою важливість особливо зараз, коли ми покликані відкрити для себе, а також показати іншим справжній сенс цього Празника, справжній сенс нашої віри.

Порівнюючи наше повсякденне життя, до якого ми звикли, з реальною подією народження Господа та обставинами, за яких воно відбулося, як це представлено в Біблії, ми бачимо важливі відмінності, що мають конкретне значення, бо ніщо з того, що сталося, не було випадковим. По-перше, місце, де Він народився, – це мале, неважливе місце: «І ти, Віфлеєме-Єфрате, хоч і малий ти серед тисяч Юдиних, – з тебе вийде Владика в Ізраїлі» (Михей 5,1). І навіть у тому маленькому, незначному містечку не знайшлося місця для

народження Спасителя: «і породила Сина свого Єдинородного, сповила Його та поклала в ясла, бо не було їм місця в заїзді» (Лк. 2,7).

Народження в стайні/печері – це те, що нам сьогодні важко уявити. Навіть не будемо говорити про втечу до Єгипту, тоді, з новонародженим. І не випадково, місцем, де виросте Спаситель, буде Назарет, місто, яке іронізує, висміює навіть майбутній Його учень, Нафанаїл: «Чи може бути щось добре з Назарету?» (Ів. 1,46). І це тому, що Назарет був сумнозвісним місцем, повним злочинців і невіруючих, але саме звідти вийшов Спаситель світу. З усього цього ми бачимо, як Творець світу народжується і живе дуже смиренно, і Він робить це не лише для того, щоб показати, що для Нього, Творця світу, матеріальна частина, благополуччя, неважлива, але особливо для того, щоб показати, що від самого Його народження як людини, Його роль як Спасителя полягала також у тому, щоб шокувати, скандалізувати, щоб вивести світ із заціпеніння байдужості, упереджень та самовдоволення.

Скромні умови, в яких народився як людина Той, «через Якого все сталося», показують нам, що смирення – це «атмосфера» святкування. Розуміючи це, святкування Різдва Господнього можна переживати як визначальне свято нашої віри як у родині, так і поза домом, серед чужинців; у часи миру та війни; у часи свободи, і у часи переслідувань та диктатури.

«Чим Тобі, Христе віддячимося за те, що Ти звдя нас з'явився на землі як людина? Кожне бо створіння, що Тобою постало, воздає Тобі подяку: ангели – співання, небо – зорю, мудреці – дари, пастухи – сповіщення чуда, земля – вертеп, пустеля – ясла, а ми – Матір – Діву. Споконвічний Боже, помилуй нас!» (Вечірня Різдва) У цьому святкуванні не ми в центрі уваги, а Той, Хто народився у Віфлеємі; ми оспівуємо Його, ми прославляємо Його, ми намагаємося дякувати Йому за те, що Він робить у цю мить для нас.

Інший спів Утрени Свята говорить про те, що ми зараз переживаємо народження Ісуса: «**сьогодні** Христос народився від Діви у Віфлеємі, **сьогодні** народився Безначальний, Слово стало тілом, небесні сили радіють, земля та люди радіють, волхви приносять дари Цареві, а пастухи сповіщають про новонародженого; і разом ми виголошуємо: Слава

на висотах Богу, на землі мир, у людях благовоління». Ця пісня ангелів, які являються пастухам у полі, є саме джерелом наших колядок, співаних сповідань віри.

Це єдина подяка, яку ми можемо Йому висловити: пісня хвали та подяки за те, що Він робить для нас зараз. Свідчимо про Різдво Христове, поширюючи колядки, ділячись справжньою радістю з іншими.

Христос рождається! Славте Його!

от. вікарій Маріус Лаурук

Тăierea Їмпреjur њи Punerea Numelui

Їн ziua de 14 ianuarie a fiecărui an, odata cu trecerea чн noul an calendaristic, creștinii ortodocși ucraineni din România Їл прăznuiesc pe Sf. Vasile cel Mare, dar њи Tăierea Їмпреjur a Domnului њи punerea numelui Măntuitorului nostru Iisus Hristos. Trecerea чн noul an, ne aduce pe fiecare dintre noi чн fața unui bilanț pe care ni-l facem, чн funcție de realizările sau nereușitele noastre чн anul care tocmai s-a чncheiat. Parohiile noastre, prin preoții săi, dau darea de seamă anuală чн fața credincioșilor, prezentând realizările unei parohii, pe toate planurile: duhovnicesc, economic, social њи cultural.

Sfântul Ierarh Vasile cel Mare este un Sfânt binecunoscut credincioșilor datorită Liturghiei Sale, care se săvârșește de 10 ori pe an, scrierilor sale teologice foarte valoroase чн literatura patristică, căt њи a Molitfelor pe care le-a compus, prin care se biruie stăpânirea celui potrivit asupra omului.

Tăierea Împrejur a Domnului săvârșită în a opta zi de la Nașterea Sa, este împlinirea unui vechi Legământ, pe care Dumnezeu L-a făcut cu Patriarhul Avraam (Fac.17,11), legământ pe care Hristos L-a respectat din smerenie. Rostul prim al circumciziei era deosebirea urmașilor lui Avraam de celelalte neamuri. Un alt scop al tăierii împrejur era perpetuarea amintirii legământului dintre Dumnezeu și poporul ales. În al treilea rând, tăierea împrejur reprezenta îndreptățirea prin credință și anticiparea Botezului creștin. Hristos s-a supus rânduielilor legii vechi a circumciziunii pentru a demonstra că a avut un trup real (și nu aparent cum afirmău docheții), iar la vârsta maturității va primi Botezul în apele Iordanului, arătându-le prin aceasta că nu tăierea împrejur, ci Botezul este taina care ne deschide ușa spre Împărăția Cerurilor.

De asemenea, în a opta zi după naștere, pruncului nou-născut i se punea numele. Acest ritual era însoțit și de o rugăciune. În perioada Vechiului Legământ, copii nu primeau un nume oarecare, nici nu erau gândite numele pruncilor cu multă vreme înainte, ci, fiecare prunc primea un nume cu semnificație și cu o anumită însemnătate. De exemplu, Avraam înseamnă tatăl mai multor neamuri; Isaac înseamnă râsul, exprimând bucuria pe care acesta a produs-o părinților săi, care erau înaintați în vârstă și nu se mai așteptau la un astfel de dar; numele patriarhului Iacov înseamnă cel care ține de câlcâi deoarece la nașterea sa i-a ținut câlcâiul fratelui său geamăn, luându-i acestuia dreptul de întâi născut. Toate numele aveau o însemnătate și spuneau ceva despre copilul respectiv. Numele Mântuitorului a fost prevestit de proroci cu secole înainte de naștere, iar atunci când Arhanghelul Gavriil binevestește Maicii Domnului, îi spune ce nume va avea Cel Vestit. De asemenea, Îngerul care i se arată în vis lui Iosif, când acesta vroia s-o lase în ascuns pe Maria, îi spune cu exactitate cine este Pruncul din pântecele Fecioarei și că trebuie să-i pună numele Iisus deoarece el va mântui pe poporul Său de păcatele lor (Mt.1,21).

Numele Iisus înseamnă Mântuitor, Cel ce mântuiește deoarece exprimă rolul pe care Fiul lui Dumnezeu și L-a asumat, imediat după căderea omului. Hristos înseamnă Cel Uns sau Mesia așteptat de atâtea zeci de generații. Acel Mesia eliberator pe care unii încă îl mai așteaptă. Unși erau doar regii. Iisus era și El Rege dar unul a cărui Împărăție nu este din lumea aceasta. Neînțelegerea acestei realități îi face pe mulți să mai aștepte și azi pe un Mesia, pe un salvator

care să-i salveze. Mântuitorul, Salvatorul a venit și ni S-a arătat nouă! Ne este izbăvitor din toate greutățile, vicisitudinile veacului acestuia, dar mai ales izbăvitor din păcat și din moarte veșnică. Rostirea repetată a acestui Nume în rugăciunea inimii: „Doamne Iisuse Hristoase Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul!”, pe care o spun monahii și bunii noștri credincioși, aduce pace lăuntrică, alungarea gândurilor rele din inimi și mântuirea omului din ghearele celui potrivnic.

Acestea au fost câteva repere religioase ale semnificației zilei de 14 ianuarie, pe care o prăznuim cu mare bucurie duhovnicească. Conducerea Vicariatului Ortodox Ucrainean din România vă dorește ca Noul An să fie plin de sănătate, pace, credință și creștere duhovnicească pentru fiecare creștin. Domnul să vă binecuvânteze și să vă călăuzească pașii în Noul An!

Pr. Consilier dr. Ioan Iurcea

DIN VIAȚA VICARIATULUI / З ЖИТТЯ ВІКАРІАТУ

167 de ani de la Unirea Principatelor Române / 167 років від Об'єднання румунських князівств

Sâmbătă, 24 ianuarie 2026, se împlinesc 167 de ani de când, în ianuarie 1859, Moldova se unea cu Țara Românească (Muntenia), Alexandru Ioan Cuza fiind ales domnitor al ambelor principate.

În ziua de 24 ianuarie, în bisericile din cadrul Vicariatului Ortodox Ucrainean din România, ca și în toate bisericile parohiale și mănăstirile din Patriarhia Română, se oficiază slujba de Te Deum în semn de mulțumire pentru darul unității, iar la sfârșitul acestei slujbe clopotele sunt trase timp de un minut.

Unirea Principatelor Române (Mica Unire) de la 24 ianuarie 1859 constituie un moment fundamental și istoric pentru formarea statului național român modern, care a creat baza necesară pentru unirea ulterioară a tuturor teritoriilor românești, culminând cu Marea Unire de la 1918.

Este important să păstrăm spiritul de unitate, indiferent de provocările actuale, pentru a cultiva conviețuirea pașnică, spre binele țării și laudă lui Dumnezeu.

pr.consilier dr. Ioan Iurcea

У суботу, 24 січня 2026 року, виповнюється 167 років з того часу, як у січні 1859 року Молдова об'єдналася з Волощиною, правителем обох князівств був обраний Александру Йоан Куза.

24 січня у церквах Українського православного вікаріату в Румунії, як і в усіх парафіяльних церквах і монастирях Румунської Патріархії, відправляється служба de Te Deum на знак подяки за дар єдності, а наприкінці цієї служби дзвони дзвонять протягом хвилини.

Об'єднання Румунських Князівств (Мале Об'єднання) від 24 січня 1859 року є фундаментальним та історичним моментом для формування сучасної румунської національної держави, що створило необхідну основу для подальшого об'єднання всіх румунських територій, яке завершилося Великим Об'єднанням 1918 року.

Важливо зберігати дух єдності, незважаючи на сучасні виклики, щоб культивувати мирне співіснування на благо країни і славу Бога.

отець-радник д-р Іван Юрча

Un nou ajutor oferit Centrului Maternal Sighetu Marmăției

Parohia Ortodoxă Ucraineană Sighetu Marmăției continuă să sprijine Centrul Maternal, Centrul de Zi, Centrul de Primire în Regim de Urgență, din cadrul D.G.A.S.P.C. Maramureș. Astăzi au fost donate acestor centre alimente neperisabile (conserve, făină, zahăr, orez, ulei, cereale și dulciuri), precum și pături noi pentru bebeluși. Având în vedere faptul că aceste centre deserveșc în momentul de față peste 50 de copii și mămici, ajutorul oferit a fost binevenit. Mulțumim tuturor

credincioșilor care au sprijinit acest ajutor și nădăjduim că acestei campanii se vor alătura din ce în ce mai mulți credincioși, pentru că este nevoie constantă de astfel de sprijin. Menționăm că aceste centre deserveșc zona Maramureșului istoric, iar printre persoanele care au beneficiat de sprijinul lor s-au numărat și refugiați din Ucraina.

Pr. Vicar Marius N. Lauruc

День української писемності та мови

9-го листопада українці Румунії празнують День української писемності та мови. Цей день не був відзначений випадково, але тому що Православна Церква шанує пам'ять Святого Преподобного Нестора Літописця (1056-1114), монах Києво-Печерської Лаври, автор життєпису святих і "Повісті минулих літ". Це подвійне святкування нагадує нам що Церква зберігає материнську мову в богослужінні та в щоденному житті. Окрім сім'ї, святе середовище формування і виховання дітей, Церква, до появи світських інститутів, зберегла мовну ідентичність українців Румунії. Перші школи в українських сіл були засновані місцевими Церквами.

Український Православний Вікаріат, через служіння українською мовою, через постійне видання молитовників і богослужбових книг, через конкурси і концерти, через служіння на рідній мові мав, має і буде мати завжди вирішальну роль у вживанні рідної мови в щоденному житті. Останній Перепис (2021) підтверджує цю істину - там де є наших парафій, українці не забувають свою рідну мову.

Бажаємо много здоров'я і успіхів всім тим, які трудяться для зберігання рідної мови: батьки, священники, вихователі, вчителі і викладачі.

От. Вікарій Маріус М. Лаурук

Ziua scrierii și a limbii ucrainene

Pe data de 9 noiembrie ucrainenii din România sărbătoresc Ziua scrierii și a limbii ucrainene. Data aceasta nu a fost aleasă întâmplător, fiind ziua de pomenire a Sfântului Cuvios Nestor Cronicarul (1056-1114), monah la Lavra Pecerska, agiograf și cronicar. Simbolistica acestei duble comemorări ne reamintește faptul că Biserica este cea care a promovat și cultivat folosirea limbii materne în cultul divin și nu numai. Pe lângă familie, mediul sacru de formare și educare a copiilor, Biserica, cu mult înaintea apariției instituțiilor și organizațiilor

laice, a contribuit la conservarea identității lingvistice a ucrainenilor din România. Primele școli, în satele cu populație majoritar ucraineană, au fost înființate de către parohiile ucrainene locale.

Vicariatul Ortodox Ucrainean, prin slujirea în limba ucraineană, prin editarea constantă de cărți de rugăciuni și de cult în limba ucraineană, concerte și concursuri, a avut, are și va avea mereu un rol determinant în promovarea limbii ucrainene și a folosirii cu mândrie a limbii materne în cult și în viața cotidiană. Acest adevăr este întărit de datele Renecșământului din 2021, care demonstrează că acolo unde Vicariatul are parohii, ucrainenii din România nu își uită limba maternă.

Dorim multă sănătate și spor tuturor celor care trudesesc pentru promovarea limbii materne: părinți, preoți, educatori, învățători și profesori!

Pr. Vicar Marius N. Lauruc

Ajutor oferit de Centrul de Studiu Biblic Lugoj

Centrul de Studiu Biblic Ortodox „Sf. Ioan Gură de Aur”, al Protopopiatului Ortodox Ucrainean din Lugoj, reușește cu ajutorul voluntarilor și prin dărnicia credincioșilor ortodocși români și ucraineni, să daruiască și în luna noiembrie un pachet cu alimente, mai multor familii cu o situație financiară redusă din județele Timiș și Caraș Severin.

Centrul Biblic și-a propus ca luna viitoare, înainte de sărbătoarea Nașterii Domnului, să daruiască un pachet cu alimente pentru masa de Crăciun, celor 150

de familie luate în evidența campaniei "Dorești să aduci bucurie unei familii nevoiase".

De asemenea ne propunem să aducem daruri, cărți de rugăciuni și Vestea Nașterii Domnului prin colind, bătrânilor și bolnavilor de la Spitalul Municipal din Lugoj.

Dumnezeu să răsplătească celor implicați în acest frumos proiect social-filantropic creștin ortodox.

Ierom. Nicolae Danco

Cărți oferite de Centrul de Studiu Biblic Lugoj

Centrul de Studiu Biblic Ortodox „Sf. Ioan Gură de Aur”, al Protopopiatului Ortodox Ucrainean din Lugoj, a reușit să dăruiască mai multe cărți "Istorisiri din Sfintele Scripturi", Școlii Gimnaziale Nr. 2 din Lugoj. Aceste materiale didactice vor fi folosite la ora de Religie, pentru ca cei mici să înțeleagă mult mai bine Cuvântul Domnului revelat în Sfânta Scriptură.

Scopul acestui frumos proiect, realizat în colaborare directă cu domnul profesor de religie Rotariu Adrian, este scos în evidență prin cuvintele frumoase publicate pe pagina de Facebook a institutiei de învățământ: „Această

inițiativă ne amintește cât de important este să susținem educația religioasă și să sprijinim copiii în descoperirea luminii Cuvântului lui Dumnezeu. Fiecare gest, oricât de mic, aprinde o scânteie de speranță și înțelepciune. Mulțumim tuturor celor implicați pentru dăruire, generozitate și sprijin!

Împreună, formăm caractere, luminăm suflete și clădim un viitor mai bun pentru copiii noștri".

Ne bucurăm că Centrul Biblic reușește să-și împlinească misiunea de a vesti Cuvântul Domnului, prin cursuri biblice și prin astfel de proiecte, dar nu rămânem doar la teorie, pentru că învățătura Domnului o punem și în practică prin campania "Dorești să aduci bucurie unei familii nevoiașe", colindând și vestind mesajul biblic de Crăciun și de Paști bolnavilor și bătrânilor din orașul Lugoj și împrejurimi, organizând Tabere ale Bucuriei pentru cei mici dar și pentru cei mari în fiecare vară.

Dumnezeu să dăruiască putere și înțelepciune tuturor celor implicați ca voluntari în aceste proiecte de suflet.

Ierom. Nicolae Danco

Sfântului Cuvios Paisie Velickovschi

Vineri, 28 noiembrie, în ziua de pomenire a Sfântului Cuvios Paisie Velickovschi (de la Neamț), ocrotitorul ucrainenilor ortodocși din România, în biserica ucraineană "Înălțarea Sfintei Cruci" din Sighetu Marmăției, va avea loc un eveniment care încheie anul aniversar al Vicariatului Ortodox Ucrainean. De la ora 8,30 se va sluji Acatistul Sfântului Paisie (în limbile română și ucraineană). Din binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, Preasfințitul Varlaam

Ploieșteanul, Episcop vicar-patriarhal va sluji Sfânta Liturghie, începând cu ora 9,30. Cu această ocazie va fi lansat volumul aniversar "Vicariatul Ortodox Ucrainean - 35 de ani de la reînființare. Istorie și perspective". Volumul, publicat cu sprijinul Asociației Dobrotoliubie, conține conferințele și cuvântările din cadrul Simpozionului aniversar din luna iulie, precum și lucrările câștigătoare de la Concursul de poezie religioasă și Concursul de eseuri "Istoria văzută prin ochii bunicilor", dar și articole din Revista Binevestitorul care reflectă activitățile

catehetice ale parohiilor și mănăstirilor noastre care au în centru tinerii Vicariatului.

Vă așteptăm cu drag la sărbătoarea ucrainenilor ortodocși din România, pentru a-l cinsti pe ocrotitorul nostru.

Vineri, 28 noiembrie - pomenirea Sf. Cuv. Paisie Velichkovski, ocrotitorul Vicariatului Ortodox Ucrainean din România

Vă invităm la biserica ortodoxă ucraineană din Sighetu Marmăției

8:30 - Acatistul Sf. Paisie; 9:30 - Sfânta Liturghie Arhierescă săvârșită de către P.S. Varlaam Ploieșteanul, Episcop vicar-patriarhal

Lansarea volumului:

28-го листопада, в день пам'яті Святого Паїсія Величковського, молитовного покровителя православних українців Румунії, в нашій сігетській церкві, від 8,30 відслужиться Акафіст Св. Паїсія, а від 9,30 Свята Літургія. Між

священниками і вірянами Вікаріату буде Преосвященніший Варлаам Плоєштянул, патріарший вікарний єпископ, з благословіння Блаженнішого Патріарха Даниїла.

Чекаємо всіх на це велике свято православних українців Румунії.

Praznicul Sfântului Paisie Velicikovschi

Vineri, 28 noiembrie 2025, în ziua de pomenire, după calendarul neîndreptat, a Sfântului Paisie de la Neamț (Velicikovschi), ocrotitorul Vicariatului Ortodox Ucrainean din România, cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, la biserica “Înălțarea Sfintei Cruci” din Sighet, credincioșii ortodocși ucraineni l-au prăznuit pe sfântul lor ocrotitor. Dimineață a fost citit Acatistul Sfântului Paisie, în limbile română și ucraineană. Acest acatist a fost tradus pentru prima dată în limba ucraineană, după textul în

limba română, de către părintele Nicolae Lauruc, cu binevântarea Preafericitului Patriarh Daniel.

Delegatul Preafericitului Părinte Patriarh, Preasfințitul Samuel Bistrițeanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Vadului, Feleacului și Clujului, a săvârșit Sfânta Liturghie, alături de un sobor de preoți din cele două Protopopiate ale Vicariatului. Din sobor au făcut parte: pr. Marius-Nicolae Lauruc, noul vicar al Vicariatului Ortodox Ucrainean, pr. Nicolae Lauruc, fostul vicar al Vicariatului, pr. Ioan Iurcea, consilierul Vicariatului, pr. Petru Rahovan, protopopul Protopopiatului Ortodox Ucrainean Sighetu Marmăției, pr. Petru Popovici, precum și alți preoți invitați.

Au fost prezenți la eveniment reprezentanți ai autorităților locale și ai mediului educațional, între care: domnul Vasile Moldovan, primarul municipiului Sighetu Marmăției, domnul Krisztofer-Levente Orosz, viceprimarul municipiului Sighetu Marmăției, domnul prof. Marian Ferțadi, consilier local, doamna prof. Lucreția Semeniuc, directoarea Liceului Pedagogic „Taras Șevcenko” din Sighetu Marmăției – singurul liceu din țară cu predare în limba ucraineană, precum și doamna Angelica Miculaiciuc, inspector școlar pentru minoritatea ucraineană.

Le mulțumim frumos tinerilor prezenți, îmbrăcați în haine tradiționale ucrainene, credincioșilor români și ucraineni din Sighet și din împrejurimi precum și corului parohiei Sighet, “Blahovysnyk”, care a dat răspunsurile la Sf. Liturghie.

Formulele liturgice rostite în limba ucraineană de către Preasfințitul Samuel au impresionat profund pe toți cei prezenți. În cuvântul de învățătură, Preasfinția Sa a evocat personalitatea și importanța Sfântului Paisie de la Neamț, îndemnându-i pe credincioși să citească din scrierile sfinților părinți, în special Filocalia. Cu această ocazie, din încredințarea Preafericitului Părinte Patriarh, Preasfințitul Samuel Bistrițeanul l-a prezentat credincioșilor pe pr Marius N. Lauruc, ca nou vicar al Vicariatului Ortodox Ucrainean.

Părintele Vicar a mulțumit Preafericitului Părinte Patriarh pentru binecuvântarea evenimentului, Preasfințitului Samuel Bistrițeanul pentru prezență și slujire, preoților și tuturor celor prezenți. În semn de mulțumire, i-a oferit Preasfințitului, din partea Vicariatului, o icoană a Sfântului Paisie și un engolpion.

Mai apoi a fost prezentat volumul aniversar „Vicariatul Ortodox Ucrainean – 35 de ani de la reînființare. Istorie și perspective”, publicat cu sprijinul Asociației „Dobrotoliubie”. Volumul cuprinde conferințele și cuvântările susținute în cadrul Simpozionului aniversar din luna iunie a acestui an, precum și lucrările câștigătoare ale Concursului de poezie religioasă (2023) și ale Concursului de eseuri „Istoria văzută prin ochii bunicilor” (2025). De asemenea, lucrarea include articole apărute în Revista „Binevestitorul”, care reflectă activitățile catehetice și pastoral-misionare desfășurate în parohiile și mănăstirile din cuprinsul Vicariatului. Lansarea volumului a făcut parte din seria manifestărilor jubiliare dedicate împlinirii a 35 de ani de la reînființarea Vicariatului Ortodox Ucrainean. Părintele vicar a subliniat că este extrem de importantă acordarea unei atenții sporite tinerilor, atât pentru predarea credinței, cât și pentru conservarea identității etnice. În acest sens este esențială colaborarea dintre Vicariat și instituțiile de învățământ din localitățile cu populație majoritar ucraineană.

La sfârșit, Preasfințitul Samuel a miruit toți credincioșii prezenți în biserică.

Această zi a intrat în istoria Vicariatului prin prezența pentru prima dată în mijlocul credincioșilor ucraineni a Preasfințitului Samuel Bistrițeanul și prin slujirea în sobor, tot pentru prima dată, a preoților Vicariatului în ziua de pomenire a ocrotitorului nostru.

Pr. Consilier dr. Ioan Iurcea

Cateheză despre Postul Craciunului la Ruscova

În duminica a-25-a după Rusalii, după Slujba Vecerniei, părintele consilier Iurcea Ioan i-a invitat pe elevii claselor a VII-a și a VIII-a de la Școala Profesională Ruscova, la biserică să participe la cateheza intitulată: „Peștera din Betleem și Biserica Creștină”.

În cuvântul său catehetic, părintele consilier a insistat pe importanța frecventării de către elevi a slujbelor bisericii în vederea dezvoltării lor morale și spirituale armonioase.

Așa precum Hristos S-a născut într-o peșteră, la fiecare Liturghie Iisus coboară din Ceruri și se naște din nou, iar prezența creștinului în biserică îl face părtaș și martor la jertfa Mântuitorului.

La finalul catehezei, părintele consilier a dăruit fiecărui elev o carte de pricesne și colinde ortodoxe în limba ucraineană.

У 25-у неділю після П'ятидесятниці, після Вечірні, отець-радник Юрча Іван запросив учнів 7-го і 8-го класів Професійної школи Рускова до церкви, щоб взяти участь у катехизі під назвою « Вифлеємська Печера та Християнська Церква».

У своїй промові отець-радник підкреслив важливість відвідування учнями церковних служб для їхнього гармонійного морального та духовного розвитку.

Так як Христос народився в печері, так і під час кожної Літургії Ісус сходить з Небес і народжується знову, а присутність християнина в церкві робить його учасником і свідком жертви Спасителя.

Наприкінці катехизи отець-радник подарував кожному учневі книгу православних пісень і колядок українською мовою.

Ziua Națională a României /Національний день Румунії

Românii din întreaga țară și cei din diaspora sărbătoresc, pe 1 Decembrie 2025, Ziua Națională a României, respectiv împlinirea a 107 ani de la Marea Unire. La **1 decembrie 1918** Marea Adunare Națională de la Alba Iulia a hotărât Unirea Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului cu Regatul României.

De Ziua Națională a României ne aducem aminte mai mult ca oricând de sacrificiile poporului român, de jertfă de vieți omenești din perioada Primului Război Mondial, pentru ca la finalul războiului, spre sfârșitul anului 1918, să se înfăptuiască năzuințele de veacuri ale românilor, și anume reîntregirea României Mari.

Părintele profesor Adrian Ignat spunea următoarele: *Pentru noi, românii, anul 1918 a fost un an providențial. La 27 martie 1918 Basarabia – „lacrima neamului românesc” – revenea la patria mamă; la 28 noiembrie 1918 era rîndul Bucovinei, pentru ca la 1 Decembrie 1918, la Alba Iulia, prin unirea Transilvaniei, Banatului,*

Crișanei și Maramureșului cu România, să se împlinească unul din dezideratele națiunii române: desăvârșirea statului național unitar român.”

Marea Unire din 1918 a fost rezultatul contribuțiilor tuturor categoriilor sociale. A contribuit la Marea Unire un mare număr de personalități ale vremii, precum: Regele Ferdinand, Ionel Brătianu,

Iuliu Maniu, Vasile Goldiș, Ion Nistor, Take Ionescu, Ion Inculeț, Pantelimon Halipa, Nicolae Iorga și mulți alții.

Trebuie menționat și numărul însemnat de slujitori ai Bisericii Ortodoxe Române – episcopi, vicari, consilieri, profesori de teologie și preoți de parohie, călugări – care s-au dedicat trup și suflet pentru unitatea neamului. De exemplu, din Transilvania amintim numele profesorilor teologi: Nicolae Bălan (viitor mitropolit) și Silviu Dragomir de la Sibiu; din Caransebeș pe Episcopul Miron Cristea (viitor patriarh), protopopul Andrei Ghidiu, teologul Petre Barbu și secretarul eparhial Cornel Corneanu; de la Oradea pe Vicarul Roman Ciorogariu și secretarul Aurelian Magieru; de la Arad pe Ioan Papp; de la Lugoj pe Protopopul Gheorghe Popovici etc.

Întreaga Biserică Ortodoxă Română, clerul și poporul, și-au adus contribuția la lupta de emancipare a națiunii române și la îndeplinirea unui vechi ideal – unirea tuturor românilor într-un singur stat. Atât clerul cât și credincioșii au

contribuit prin cuvânt și faptă, prin predică și activitate pastorală, prin îndemn și acțiune directă sau indirectă, prin implicare activă la îndeplinirea Unirii din 1918.

Noi, minoritatea ucraineană din România, în fiecare an simțim și trăim, în ziua de 1 Decembrie, bucuria unității de credință și de neam cu semenii noștri, comemorându-i pe eroii căzuți pe front pentru apărarea patriei și a credinței strămoșești.

Astfel, în toate parohiile din Vicariatul Ortodox Ucrainean, subordonat Patriarhiei Ortodoxe Române, în această zi de mare sărbătoare națională, se slujește parastasul pentru cei adormiți pentru făuritorii Marii Uniri și o slujbă de Te Deum, iar clopotele răsună în toate bisericile, așa cum se întâmplă pe întreg cuprinsul țării.

Amintim, că un număr mare de etnici ucraineni au căzut la datorie în perioada celor două războaie mondiale pentru apărarea țării, iar biserica noastră îi pomenește la toate Liturghiile de peste an, dar în mod special, cu ocazia Zilei Naționale.

De Ziua Națională îi comemorăm și pe ostașii eroi căzuți la datorie și pe oamenii vremii care au făcut posibilă Marea Unire. În același timp, sărbătorim existența unei **țări**, a unei **națiuni**, care își duce la desăvârșire destinul dăruit de Dumnezeu.

România este astăzi o țară liberă, membră a mării familii europene, multietnică și multiculturală, în care dreptul la manifestare religioasă este garantat de Constituție, iar minoritățile naționale se bucură de drepturi și libertăți așa cum se întâmplă în toate țările civilizate ale lumii libere.

Părintele Teofil de la Sâmbăta de Sus spunea în cuvântările sale că nimeni dintre oameni nu-și alege locul, timpul, familia sau țara, în care să se nască. Fiecare ne naștem în locul în care a binevoit Dumnezeu să ne naștem și să trăim.

Astăzi, cu ocazia Zilei Naționale a României, îndrăznesc să spun în numele clerului ortodox ucrainean și a credincioșilor ucraineni, că am fost privilegiați și binecuvântați de Dumnezeu să ne naștem și să trăim în România.

La Mulți Ani, România! La Mulți Ani, români de pretutindeni!

pr. consilier dr. Ioan Iurcea

1 грудня 2025 року румуни з усієї країни та з діаспори святкують Національний день Румунії, а саме 107-му річницю Великого Об'єднання. 1 грудня 1918 року Великі національні збори в Альба-Юлії ухвалили рішення про об'єднання Трансильванії, Банату, Крішани і Марамуреша з Королівством Румунії.

У Національний день Румунії ми більше ніж будь-коли згадуємо про жертви румунського народу, про жертви людських життів під час Першої світової війни, щоб наприкінці війни, у 1918 році, здійснилася велика мрія румунів, а саме Возз'єднання Великої Румунії.

Священник професор Адріан Ігнат казав наступне: *«Для нас, румунів, 1918 рік був провидільним роком. 27 березня 1918 року Бессарабія – «сльоза румунського народу» – повернулася до рідної батьківщини; 28 листопада 1918 року настала черга Буковини, а 1 грудня 1918 року в Алба-Юлії, завдяки об'єднанню Трансильванії, Банату, Крішани та Марамурешу з Румунією, здійснилося одне з прагнень румунської нації: завершення процесу формування єдиної румунської національної держави.»*

Велике об'єднання 1918 року було результатом зусиль усіх соціальних верств. До Великого об'єднання долучилася велика кількість видатних особистостей того часу, таких як: Король Фердинанд, Іонел Бретяну, Юліу Маніу, Васіле Голдіш, Іон Ністор, Таке Іонеску, Іон Інкулец, Пантелеймон Халіпа, Ніколае Йорга та багато інших.

Слід також згадати значну кількість служителів Румунської Православної Церкви – єпископів, вікаріїв, радників, викладачів теології та

парафіяльних священників, ченців, які присвятили себе тілом і душею єдності народу. Наприклад, з Трансільванії згадаємо імена професорів теології Ніколае Балана (майбутній митрополит) і Сільвіу Драгоміра із Сібіу; з Карансебеша — єпископа Мірона Крістю (майбутнього патріарха), протоієрея Андрія Гідіу, теолога Петре Барбу та єпархіального секретаря Корнела Корняну; з Орадії — вікарія Романа Чірогаріу та секретаря Ауреліана Магієру; з Арада — Іоана Паппа; з Лугожа — протоієрея Георгія Поповича тощо.

Вся Румунська Православна Церква, духовенство і народ, внесли свій вклад у боротьбу за емансипацію румунської нації та втілення давнього ідеалу — об'єднання всіх румунів в одній державі. Як духовенство, так і віряни сприяли цьому словом і ділом, проповідями і пастирською діяльністю, закликами і прямими чи непрямыми діями, активною участю у здійсненні Великого об'єднання 1918 року.

Ми, українська меншина в Румунії, щороку 1 Грудня відчуваємо і переживаємо радість єдності віри і народу з нашими побратимами, вшановуючи героїв, які полягли на фронті за захист батьківщини і віри предків.

Таким чином, у всіх парафіях Українського вікаріату, підпорядкованого Румунській Православній Патріархії, у це велике національне свято, відправляється панахида за творців Великого об'єднання, також дзвонять дзвони у всіх наших церквах, як і по всій країні.

Нагадаємо, що велика кількість етнічних українців загинула під час двох світових воєн, захищаючи країну, і наша церква згадує їх на всіх Літургіях протягом року, але особливо в Національний день Румунії.

У Національний день ми вшановуємо також героїв-воїнів, які загинули при виконанні свого обов'язку, та людей того часу, які зробили можливим Велике об'єднання. Водночас ми святкуємо **існування** країни, **нації**, яка довершує свою долю, даровану Богом.

Сьогодні, Румунія є вільною країною, членом великої європейської сім'ї, багатоетнічною та багатокультурною, в якій право на релігійне самовираження гарантоване Конституцією, а національні меншини користуються правами і свободами, як і в усіх цивілізованих країнах вільного світу.

Отець Феофіл від монастиря Сембете де Сус у своїх проповідях говорив, що ніхто не може обирати місце, час, сім'ю чи країну, де народжуватись. Кожен з нас народжується в тому місці, де Бог зволив нам народитися і жити.

Сьогодні, з нагоди Національного дня Румунії, я наважуюся стверджувати від імені українського православного духовенства та українських вірян, що ми були привілейовані та благословенні Богом народитися та жити в Румунії.

З Національним днем, Румуніє! Бажаю всього найкращого румунам зі всього світі!

о. радник д-р Іоан Юрча

Zi de Sărbătoare în Vicariatul Ortodox Ucrainean

Anul 2025 a fost pentru Vicariatul Ortodox Ucrainean din România, cu sediul la Sighetu Marmăției, județul Maramureș, unul marcat de evenimente.

În luna iulie am comemorat 35 de ani de la reînființarea Vicariatului, un eveniment la care oaspete de onoare a fost Preasfințitul Varlaam Ploieșteanu, delegat al Preafericitului părinte Patriarh Daniel. La acest eveniment părintele Vicar Nicolae Lauruc și-a anunțat retragerea la pensie, după o lungă păstorie de 45 de ani în slujirea lui Dumnezeu și a oamenilor.

După pensionarea sa, Preafericitul l-a numit în funcția de vicar pe fiul părintelui Nicolae, pe tânărul părinte consilier Marius Nicolae Lauruc, începând cu data de 1 septembrie 2025. Preoții Vicariatului au susținut decizia Preafericitului, urându-i noului vicar mult succes în noua sa misiune, care nu este deloc ușoară.

Această numire a noului vicar a fost oficializată și adusă la

cunoștința credincioșilor ucraineni pe 28 noiembrie 2025.

Astfel, Preafericitul părinte Patriarh l-a delegat pe Preasfințitul părinte Samuel, episcop vicar al Arhiepiscopiei Vadului Feleacului și Clujului, ca de pomenirea Sfântului Paisie Velicickovski, vineri 28 noiembrie, după calendarul iulian (neîndreptat), într-o slujire solemnă împreună cu toți preoții Vicariatului, parintele Marius Lauruc să fie instalat și prezentat credincioșilor ca noul vicar, care va conduce destinul Vicariatului Ortodox Ucrainean din România.

Preasfințitul Samuel a fost întâmpinat de toți preoții Vicariatului la Biserica Ortodoxă Ucraineană “Înălțarea Sfintei Cruci” din Sighetu Marmăției, unde a fost săvârșită Sfânta Liturghie Arhierească în limbile ucraineană și română. La finalul Liturghiei, Preasfințitul Samuel a rostit un cuvânt plin de învățătură despre Sf. Paisie de la Neamț, despre rolul său colosal în teologia românească, apoi le-a explicat celor prezenți despre importanța lecturii scrierilor Sfinților Părinți și a Sfintei Scripturi, pentru a nu cădea în erezie. Pe urmă, Preasfințitul Samuel l-a prezentat pe părintele Vicar Marius Lauruc credincioșilor prezenți, cu tradiționalul: “Vrednic este!”, credincioșii răspunzând toți în cor: “Vrednic este!”

În cuvântul său, noul părinte vicar Marius Lauruc a transmis mulțumiri Preafericitului Daniel pentru purtarea de grijă pe care o are față de Vicariatul nostru și Preasfințitului Părinte Varlaam Ploieșteanul, care din binecuvântate pricini nu a putut fi prezent la eveniment.

Părintele vicar i-a adus mulțumiri și Preasfințitului Samuel pentru binecuvântarea sa și slujirea la Biserica Ortodoxă Ucraineană din Sighetu Marmăției, împreună cu soborul de preoți ucraineni din Protopopiatele Sighet și Lugoj.

Cu această ocazie a fost prezentat volumul aniversar “Vicariatul Ortodox Ucrainean – 35 de ani de la reînființare. Istorie și perspective”, în care au fost cuprinse cele mai importante activități ale slujitorilor sfintelor altare din parohiile ucrainene din România pe parcursul celor 35 de ani.

Reînființarea Vicariatului Ortodox Ucrainean în anul 1990 ne-a dat nouă, minorității ucrainene din România, posibilitatea conservării tradițiilor creștine de peste veacuri, păstrării limbii ucrainene în biserici, precum și îmbogățirea cultural duhovnicească a creștinilor ortodocși ucraineni.

Tânărul părinte numit și instalat în fruntea conducerii Vicariatului, are o misiune grea, care presupune și continuarea valorilor și tradițiilor noastre ucrainene, precum și formarea viitoarei tinere generații de creștini.

În această misiune, părintele Vicar Marius Lauruc va fi ajutat de către părintele consilier Ioan Iurcea și de cei doi părinți protopopi, cel al Sighetului, Petru Rahovan, și cel al Lugojului, Petru Rosoca, precum și de către toți preoții vrednici din parohiile ortodoxe ucrainene, care, trudesesc neîncetat pentru propășirea duhovnicească a credincioșilor noștri.

Pr. Consilier dr. Ioan Iurcea

Cateheză la Centrul Biblic Ortodox Lugoj

Pe data de 06 decembrie, 2025, la Centrul Biblic Ortodox "Sfântul Ioan Gură de Aur" al Protopopiatului Ortodox Ucrainean din Lugoj, credincioșii români și ucraineni din Lugoj și împrejurimi au studiat Sfânta Scriptură.

În prima parte a cursului au fost dezbătute capitolele 25 și 26 din Evanghelia către Matei iar în a doua parte a cursului, pe lângă colindele cântate împreună, am reușit să înțelegem biblic rostul sărbătorilor și de ce noi ca și creștini ortodocși avem zile de sărbătoare închinare sfinților.

Tot de astăzi Centrul Biblic a început să strângă alimente pentru Campania "Dorești să aduci bucurie unei familii nevoiașe", campanie care se va derula până înaintea sărbătorii Nașterii Domnului.

Ierom. Nicolae Danco

Parohia Sighet continuă sprijinul oferit copiilor din medii vulnerabile

Joi, 11 decembrie, au fost predate produsele (alimente neperisabile, încălțăminte pentru copii) strânse în cadrul colectei lunare organizate de către Parohia Ortodoxă Ucraineană Sighet. De acest ajutor constant se bucură beneficiarii Centrului Maternal, Centrului de zi, Centrului de primiri în regim de urgență din cadrul D.G.A.S.P.C. Maramureș. Zeci de tinere mame, alături de nou-născuți, copii proveniți din familii defavorizate și din medii vulnerabile, se bucură de ajutor de specialitate oferit în aceste centre. Iar ajutorul oferit de către Parohia Sighet reprezintă un mic sprijin oferit din inimă.

Luna aceasta, o mare parte din alimentele donate (în valoare de 1000 de lei) au fost oferite de către Dl. Adalbert Roman, Viceprimarul Comunei Remeți.

Membru al Parohiei Sighet, Dl. A. Roman a sprijinit diverse acțiuni umanitare și filantropice, desfășurate atât la nivelul parohiei sighetene, cât și la nivelul Vicariatului.

Îi mulțumim Dlui A. Roman și tuturor credincioșilor care au contribuit la colecta din luna aceasta.

Vom continua să sprijinim aceste centre în fiecare lună.

pr. Vicar Marius N. Lauruc

Instalarea noului paroh la Parohia Poienile de sub Munte II

Cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel și prin delegarea de către Pr. Vicar Marius N. Lauruc, duminică, 14 decembrie 2025, Pr. Protopop **Petru Rahovan** l-a instalat pe noul preot paroh, pe pr. Ioan Curac, în Parohia Ortodoxă Ucraineană Poienile de sub Munte Nr. 2, din cadrul Protopopiatului Ortodox Ucrainean Sighețu Marmăției.

Îi dorim noului paroh, ca Bunul Dumnezeu să-i dea slujire rodnică și binecuvântată cu pace și împliniri duhovnicești, spre slava lui Dumnezeu și a Sfintei noastre Biserici!

Centrului de Studiu Biblic Ortodox al Protopopiatului Ortodox Ucrainean colindă

Cu ajutorul lui Dumnezeu, în jur de 65 de persoane, voluntari ai Centrului de Studiu Biblic Ortodox, al Protopopiatului Ortodox Ucrainean din Lugoj, am reușit să aducem bucurie și binecuvântare prin colind pacienților internați la Spitalul Municipal din Lugoj.

Fiecare pacient a primit din partea voluntarilor un mic dar.

Prin acest gest creștin, cei care au participat la această acțiune, au împlinit Cuvântul Domnului: „bolnav am fost și ați venit la Mine”. Matei 25, 35.

Dumnezeu să răsplătească tuturor!

Ierom. Nicolae Danco

Sfanta Taină a Maslului la Parohia Ortodoxă Ucraineană Ruscova

De Praznicul Sfântului Ierarh Nicolae Făcătorul de Minuni pe stil vechi, 19 decembrie, în Biserica Ortodoxă Ucraineană Sfântul Ilie din Ruscova a fost oficiată Taina Sfântului Maslu de un sobor de șapte preoți.

Părintele Victor Petrovai de la Parohia din Crăciunești a rostit cuvântul de învățătură, în care i-a îndemnat pe credincioși la pocăință pentru îndreptarea vieții.

Taina Sfântului Maslu este slujba prin care Biserica Ortodoxă se roagă, în special pentru cei bolnavi, cerând harul tămăduirii trupesti și sufletești, iertarea

păcatelor și întărirea credinței, prin ungerea cu untdelemn sfințit și rugăciunea preoților.

Dumnezeu să primească jertfa și rugăciunea fiecărui credincios !

На свято Святого Ієрарха Миколая Чудотворця за старим стилем, 19 грудня, в Українській Православній Церкві Святого Іллі в Рускові було відправлено Таїнство Маслосячення собором семи священників.

У своїй проповіді, отець Віктор Петровай від Парафії Крачунешть закликав вірян до покаяння для виправлення свого життя.

Таїнство Святого Миропомазання – це служба, під час якої Православна Церква молиться, зокрема за хворих, просячи зцілення тіла і душі, прощення гріхів та зміцнення віри через помазання освяченою олією і молитву священників.

Нехай Господь Бог прийме жертву та молитву кожного християнина !

Ajutorarea nevoiașilor de Craciun

Voluntarii Centrului de Studiu Biblic Ortodox „Sf. Ioan Gură de Aur” al Protopopiatului Ortodox Ucrainean din Lugoj, au reușit și în acest an, cu ocazia Nașterii Mântuitorului nostru Iisus Hristos, să aducă bucurie celor 150 de familii cu o situație financiară redusă din județele Timiș (orașul Lugoj și localitățile Nădrag, Răchita, Remetea Luncă, Petroasa, Tapia, Drinova, Bara, Făget, Dumbrava, Bethausen) și Caraș Severin (orașele Caransebeș și Otelul Roșu și în localitățile Ruginosu, Sălbăgelu Nou, Ohaba Mâtnic, Prisaca).

Au fost împărțite alimente, haine și jucării. Aceste produse au fost donate Centrului Biblic de către credincioșii români și ucraineni din Lugoj și localitățile vecine, implicate în activitățile misionare și filantropice derulate de către Centrul nostru.

Bucuria trăită de către fiecare familie în parte, care a beneficiat de acest dar, cu siguranță Dumnezeu o va întoarce în viața și în familia celor implicați în

campania umanitară "Dorești să aduci bucurie unei familii nevoiașe".

Cei implicați în acest frumos proiect au împlinit cuvintele Mântuitorului Iisus Hristos:

"Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; Gol am fost și M-ați îmbrăcat;", Matei 25, 34-36.

Dumnezeu să răsplătească tuturor!

Ierom. Nicolae Danco

Proiecte educaționale cu ocazia sărbătorilor de iarnă

Trăind într-o epocă a vitezei, în care semnificațiile, tradițiile și obiceiurile specifice unor sărbători religioase încep să piardă teren în fața materialismului, Biserica și școala sunt chemate să conlucreze împreună, pentru ca tinerii de astăzi să asimileze valorile esențiale ale umanității, ce vor face din ei oameni mândrii de moștenirea lor culturală și de apartenența lor religioasă.

În acest sens și în anul școlar 2025-2026 la propunerea profesorului de religie Moisuc Bogdan Claudiu și prin bunăvoința doamnelor directoare: Prof. Papariga Maria de la Școala Gimnazială Valea Vișeului, cu structura Școala Gimnazială Bistra și Prof. Hărini Mărioara Alina de la Școala Gimnazială Crăciunești, au fost încheiate parteneriate cu Bisericile Parohiale, în vederea derulării programului artistic de colinde care s-a desfășurat în ziua de pomenire a Sfântului Ierarh Nicolae.

Elevii au fost pregătiți cu multă seriozitate și dărnicie, atât de doamnele și domnii învățători, cât și de profesori, care au dovedit, asemenea Sfântului Nicolae, generozitate și iubire față de valorile spirituale ale neamului nostru.

Concert de colinde la Biserica Ortodoxă Ucraineană Lugoj

Cu binecuvantarea părintelui vicar general Marius Nicolae Lauruc și a părintelui protopop Petru Rosoca, vineri 19 decembrie, de praznicul Sfântului Ierarh Nicolae, conform calendarului neîndreptat, la biserica ortodoxă ucraineană din Lugoj s-a desfășurat un concert de colinde.

Întâi s-a oficiat Sfânta Liturhie de către mai mulți slujitori în frunte cu

- părintele profesor lector universitar doctor Marius Florescu de la Facultatea de Teologie din Timișoara. Alături au slujit:
- Pr. Vasile Iulian Ulici de la parohia Remetea Luncă,
- Pr. Narcis Cristian Tiron de la parohia Victor Vlad Delamarina,
- Pr. Nicolae Danco de la Mănăstirea Sfânta Treime din Pereu-Cireșu și
- Diaconul Vasile de la Sânanndrei.

Cuvântul de învățătură a fost rostit de părintele ieromonah Nicolae iar răspunsurile liturgice au fost date de corul psaltic al teologilor din Timișoara, condus de studentul din anul III Lucian Ușvath.

După Sfânta Liturghie au colindat în biserică elevi de la L.T. Valeriu Braniște din localitate, îndrumați de doamna prof. Magdalena Stepanescu și teologii din grupul psaltic.

Părintele paroh a mulțumit colindătorilor și le-a oferit icoane cu Nașterea Domnului și cu Sfântul Ierarh Nicolae, precum și daruri pregătite de bunii credincioși tuturor copiilor și colindătorilor ca din mâna Sfântului Nicolae.

Aducem mulțumiri și familiei credincioase Manea, care a pregătit agapa pentru slujitori și cântăreți.

Fie ca Sfântul Ierarh Nicolae să ne ocrotească pe toți! Mulți ani tuturor sărbătorilor!

Христос ся Рождает!

Різдво Христове є одним із найбільш радісних та урочистих свят для християн у всьому світі, сповненим світла, надії та любові. Діти, дорослі та люди похилого віку з великими емоціями чекають цей великий празник.

Євангелист Лука у 2-гі главі записав, що ангели з'явившись пастухам після народження Спасителя, славили Бога і заспівали: «Слава во вишніх Богу і на землі мир, у людях добре вподобання!» Ці слова, якими привітали Ангели пастирів, стали пізніше початком першої колядки. Від цієї колядки, було написано багато інших колядок, щоб пояснити те, що євангелісти записали про Рождество Христове.

Наша українська громада Румунії зберегла велику кількість колядок, які говорять про народження Ісуса Христа. Ми зберегли чудові колядки, такі як: Бог Предвічний, Дивная Новина, Нова Радість Стала, Небо і Земля, але склали і нові, такі як: Добрі християни, двері відкривайте! Ці колядки ми всі знаємо від найменшого до найстаршого та любимо їх співати у нашому Храмі

під час Богослужіння та коли ходимо з колядою.

У суботу, 20 грудня 2025 року, в Українській православній церкві імені Святого Пророка Іллі в Рускові Марамурського повіту, відбувся черговий КОНЦЕРТ КОЛЯДОК, організований Українським Православним Вікаріатом в Румунії, Протопопіатом Сігет, з благословення отця Вікарія Маріуса Миколи Ларука. У рущанській церкві зібралися колядники, щоб звістити всім ту радість, яку мали пастирі, коли Ангели сповістили їм про народження Ісуса Христа у Вифлеємі.

Традиційний Концерт колядок, який проводився вже у 14-й раз, об'єднав наступні хори парафій Українського Православного Протопопіату Сігету Мармацієй:

1. Хор Української Православної Парафії Сігету Мармацієй

2. Хор Української Православної Парафії Вишівська Долина
3. Хор Української Православної Парафії Рона-де-Сус (Вишня Рівня)
4. Хор Української Православної Парафії Поєніле-де-суб-Мунте № 3 (Поляни 1)
5. Хор Української Православної Парафії Репедя (Кривий)
6. Хор Української Православної Парафії Красна-Вішеулуй (Красний)
7. Хор Української Православної Парафії Поєніле-де-суб-Мунте № 1 (Поляни 2)
8. Хор Української Православної Парафії Поєніле-де-суб-Мунте № 2 (Поляни 2)
9. Хор Українського Православного Монастиря Рускова
10. Хор Української Православної Парафії Кречунешть
11. Хор Української Православної Парафії Бистрий
12. Хор Української Православної Парафії Рускова
13. Дитячий хор Української Православної Парафії Рускова, під керівництвом пані добродійки Юстини Юрчі.

Всі хори колядників були нагороджені подячними грамотами. Наприкінці Концерту колядок, Отець Вікарій Українського Православного Вікаріату Маріус Микола Лаурук вручив «Почесну грамоту Святого Паїсія Велічковського» отцю раднику Івану Юрчі за добру організацію концерту. Також отець Вікарій вручив почесну грамоту від Блаженнішого Патріарха Румунії Даниїла меру села Рускова Івану Турчіну за підтримку будівництва нової церкви у Рускові та за фінансову допомогу для проведення заходу. У свою чергу, отець радник Іван Юрча подарував ікону Богоматері отцю

Вікарію Маріусу Миколі Лауруку з нагоди його іменин, а меру Івану Турчіну ікону Богоматері на знак подяки за постійну підтримку.

КОНЦЕРТ КОЛЯДОК мав на меті збереження та передачу християнських різдвяних традицій предків, в тому числі колядок, які є важливими для збереження духовної та культурної ідентичності наших громад, а також сприяють моральному вихованню нових поколінь. Концерт колядок є духовною підготовкою до зустрічі свята Різдва Христового.

Щиро дякуємо всім за участь! Нехай Господь благословить вас здоров'ям, любовю, добробутом та миром! Стараймося разом, щоб наші чудові колядки ніколи не забувалися!

З Різдвом Христовим!

Отец радник Іван Юрча

Sceneta Nașterii Domnului

În cadrul activităților dedicate sărbătorilor de iarnă, am realizat împreună cu elevii Scolii nr. 4 Poienile de sub Munte, sceneta „Nașterea Domnului”, un moment artistic prin care au fost valorificate tradițiile creștine și spiritul Crăciunului.

Aceasta scenetă, realizată cu implicarea elevilor, a oferit un prilej de reflecție asupra valorilor creștine, a credinței și a bucuriei de a dăru.

Prin interpretarea lor, elevii ne-au purtat cu gândul la vremurile în care și noi ne pregăteam cu emoție pentru colindat, retrăind farmecul autentic al Crăciunului de altădată.

Mulțumesc elevilor pentru implicare în acest moment frumos, pentru dăruirea și seriozitatea de care au dat dovadă.

Sărbători luminate alături de cei dragi, cu sănătate, liniște și gânduri bune!

Prof. Mihaela Șanta

Bucurie duhovnicească la Centrul de Reeducare din Buziaș

Luni, 22 decembrie, voluntarii Centrului de Studiu Biblic al Protopopiatului Ortodox Ucrainean din Lugoj i-au vizitat pe tinerii aflați în detenție la Centrul de Reeducare al minorilor din Buziaș, județul Timiș.

Voluntarii au adus tinerilor bucurie, vestind Nașterea Domnului prin colind în parteneriat cu doua familii creștine ortodoxe, care au oferit daruri celor 72 de deținuți.

Multe dintre colinde au fost cântate împreună cu deținuții. Pentru a aduce o bucurie în plus tinerilor, a fost prezent alături de noi și Moș Crăciun.

Pe lângă colind, tinerii au fost încurajați să-L primească pe Hristos în viața lor și să aibă încredere în ei și în schimbarea lor.

Fiecare persoana are dreptul la o nouă șansă în viață și este foarte important ca noi prin astfel de gesturi creștine să le arătăm că avem încredere și nădejde în schimbarea lor.

Cei care au participat la această acțiune misionară, au împlinit Cuvântul Domnului: „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii că... în temniță am fost și ați venit la Mine.”

Prin acțiunile misionar-filantopice din ultima săptămână, Centru de Studiu Biblic Ortodox a reușit să pună în practică Cuvântul Mântuitorului studiat de către credincioși din Biblie: „Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Lui: Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; Gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine. Atunci dreptii Îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? Sau însetat și Ți-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? Sau când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine? Iar Împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut.” Matei 25, 34-40.

Mântuitorul Iisus Hristos să aducă pace și bucurie celor implicați.

Ierom. Nicolae Danco

Slavă lui Dumnezeu pentru toate! Слава Богу за все!

La finalul unui an calendaristic, cu toții facem un bilanț al realizărilor și nereușitelor noastre, și facem planuri pentru anul care vine. Instituțiile practică un bilanț economic, pentru a analiza activitatea actuală și a stabili obiective realiste pentru un viitor mai prosper.

Astfel, marți, 30 decembrie 2025, preoții parohiilor ucrainene ale Protopopiatului Sighetu Marmăției din cadrul Vicariatului Ortodox Ucrainean din România au avut o ultimă ședință din acest an, care s-a desfășurat la Biserica Ortodoxă Ucraineană „Înălțarea Sfintei Cruci” din Sighetu Marmăției. Ca în fiecare an, această ședință a început cu Acatistul de Mulțumire lui Dumnezeu pentru binefacerile revărsate asupra Vicariatului și asupra parohiilor și mănăstirilor noastre ucrainene.

Slujba Acatistului a fost oficiată de către toți preoții Protopopiatului Sighetu Marmatiei, iar la final Părintele Vicar, Marius Nicolae Lauruc, a adresat un cuvânt de mulțumire tuturor celor prezenți. El a precizat faptul că, prin binecuvântările sale Dumnezeu ne arată dragostea Sa, iar prin încercări și ispite ne înțelepțește ca să nu cădem pradă celui rău. Părintele Protopop, Petru Rahovan, de asemenea, a mulțumit Bunului Dumnezeu pentru binefacerile primite de către credincioșii noștri.

După Slujba Acatistului, a avut loc lansarea a două cărți. Prima carte a fost cea a părintelui dr. Nicolae Lauruc, vicar emerit, cu titlul „Temeiuri Biblice ale Învățăturilor Ortodoxe”, tipărită cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Andrei, Mitropolitul Clujului Maramureșului și Sălajului. A doua carte lansată „Тобі Господи” (Ție Doamne) a fost cea a părintelui pensionar Ilie Albiciuc, fost Protopop ucrainean al Lugojului.

Anul 2025 a fost unul bogat pentru credincioșii ucraineni din România, din cel puțin două motive: anul acesta am marcat împreună 35 de ani de la reînființarea Vicariatului Ortodox Ucrainean, iar din luna septembrie avem un nou Vicar, pe părintele Marius Nicolae Lauruc, care cu mult tact pastoral continuă marile proiecte începute în anii trecuți, implementând totodată proiecte noi pentru îmbunătățirea vieții duhovnicești a tuturor credincioșilor noștri.

Dumnezeu să binecuvinteze toată osteneala Preacuvioșilor și Preacucernicilor părinți din anul 2025 și să ne ajute ca în anul 2026 să aducem rod însutit!

pr.Consilier dr. Ioan Iurcea

—————

Наприкінці календарного року ми всі підбиваємо підсумки своїх досягнень і невдач, а також будуємо плани на наступний рік. Установи практикують економічний баланс, щоб проаналізувати поточну діяльність і поставити реалістичні цілі для більш процвітаючого майбутнього.

Таким чином, у вівторок, 30 грудня 2025 року, священники українських парафій Сігетського Протопопіату Українського Православного Вікаріату в Румунії провели останнє засідання цього року, яка відбулася в Українській Православній Церкві «Воздвиження Чесного Хреста» в Сігету Мармаціей. Як і щороку, засідання розпочалося з Акафісту Подяки Богу за благословення, даровані Вікаріату та нашим українським парафіям і монастирям.

Акафіст відслужили всі священники Сігетського Протопопіату, а наприкінці Отець Вікарій Маріус Микола Лаурук звернувся зі словом подяки до всіх присутніх. Він зазначив, що через Свої благословення Бог показує нам Свою любов, а через випробування та спокуси Він робить нас мудрими, щоб ми не стали жертвами лукавого. Отець Протопоп Петро Рахован також подякував Богу за благословення, отримані нашими віруючими.

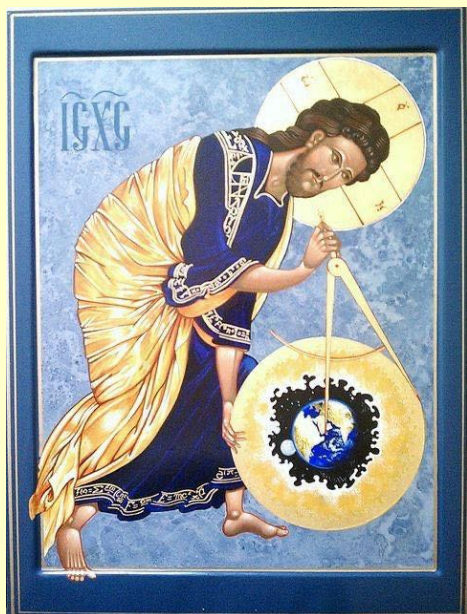
Після Служби Акафісту відбулася презентація двох книг. Перша книга, написана отцем доктором Миколою Лауруком, вікарієм-емеритом, під назвою „Temeiuri Biblice ale Învățăturilor Ortodoxe” (Біблійні Основи Православного Вчення), була надрукована з благословення Отця Андрея, митрополита Клужу, Марамурешу та Селажу Румунської Православної Церкви. Друга книга, «Тобі Господи» була презентована отцем пенсіонером Іллею Албічуком, колишнім Протопопом Лугожу.

2025 рік був насиченим для українських вірян у Румунії, принаймні з двох причин: цього року ми разом відзначили 35 років від відновлення Українського Православного Вікаріату, а починаючи з вересня у нас новий Вікарій, отець Маріус Микола Лаурук, який з великим пастирським тактом продовжує великі проекти, розпочаті в минулі роки, а також впроваджує нові проекти для покращення духовного життя всіх наших вірян.

Нехай Бог благословить усі зусилля отців, докладених впродовж 2025 року та допоможе нам принести стократний плід у 2026 році!

о.радник Іван Юрча

Slavă lui Dumnezeu pentru anul 2025

Lăsând în urmă anul 2025, un an de sărbătoare pentru credincioșii din cadrul Vicariatului Ortodox Ucrainean, nu putem decât să îi mulțumim lui Dumnezeu pentru darurile Sale, atât pentru zilele bune, cât și pentru clipele de încercare, în care nu ne-a părăsit, ci a fost alături de noi. Ziua de mâine nu ne aparține; e doar un plan, o speranță, o năluca. Ziua de ieri s-a transformat prea repede într-o amintire. De modul în care trăim ziua de azi depinde cum ne vom aminti de clipele trecute și cum le vom aștepta și plănui pe cele care vin. Îndemnul de a răscumpăra vremea (cf. Efeseni 5,16) ne călăuzește în fiecare zi, deoarece fiecare clipă este un dar de la Dumnezeu. La încheierea acestui an rostim cuvintele Acatistului de mulțumire: “Slavă Ție, Celui ce mi-ai arătat frumusețea lumii” / «Слава Тобі, що показав мені красу вселенної», “Slavă Ție, Celui ce smerești spre mântuire trufia inimii” / «Слава Тобі, що спасенно смиряєш гординю серця».

An Nou binecuvântat! З Новим Роком!

pr. vicar Marius N. Lauruc

Concert de colinde în Protopopiatul Ortodox Ucrainean Lugoj

Sâmbătă, 03 ianuarie 2026, la Biserica Ortodoxă Ucraineană din Caransebeș s-a desfășurat concertul de colinde desfășurat an de an de Protopopiatul Ortodox Ucrainean din Lugoj.

Într-o atmosferă de plină iarnă, ca pe vremuri, colindătorii veniți din cele 2 județe - Timiș și Caraș-Severin - au vestit Praznicul Nașterii Domnului prin colindele ucrainene transmise din moși-strămoși, dar și în limba română, îmbrăcați cu frumoasele costume tradiționale specifice ucrainenilor.

Pe lângă corurile parohiale și cel al preoților Protopopiatului, credincioșii s-au putut bucura în deschiderea programului și de colindele aduse din Cehia, de către Părintele Vasile Rosoca dimpreună cu frumoasa lui familie.

La finalul concertului fiecare copilăș a primit câte un dar din partea Protopopiatului iar părintele paroh Dumitru Daniel Popovici dimpreună cu bunii săi credincioși, pe lângă agapa de la finalul concertului, a oferit fiecărui grup în dar și o frumoasă icoană în semn de mulțumire.

Dumnezeu să răsplătească jertfa lor și a tuturor colindătorilor!

Pr. Ioan Virgil Brotnei

Parohiile ortodoxe ucrainene din România celebrează Nașterea Domnului după calendarul neîndreptat

Nașterea Domnului Hristos este un mare Praznic Împărătesc pe care noi, ucrainenii ortodocși din România, îl așteptăm an de an pe 7 ianuarie (după calendarul neîndreptat) și pentru care ne pregătim cu toții într-un mod cu totul aparte.

În ultimul timp, cei mai mulți oameni pun accent pe pregătirea materială a Crăciunului în detrimentul celei duhovnicești. Această tendință poate fi explorată prin contrastarea aspectelor comerciale cu semnificațiile profunde ale Nașterii Domnului. Din nefericire, problemele cotidiene, dar și comoditatea multora dintre noi, ne fac să ne

îndepărtăm de tradițiile sfinte legate de Praznicul Nașterii Domnului. Dar, din fericire, sunt încă mulți credincioși care se îngrijesc de sufletul lor și percep Crăciunul ca fiind o sărbătoare profund spirituală, dincolo de aspectele comerciale. Aceștia se concentrează pe semnificația religioasă a Nașterii Domnului Iisus Hristos, care reprezintă un moment de smerenie, recunoștință și speranță.

Pot afirma, cu mare bucurie, că și în parohiile noastre ucrainene din cadrul Vicariatului Ortodox Ucrainean din România se păstrează tradițiile legate de Crăciun, moștenite de la strămoșii noștri, începând cu postul Crăciunului, spovedania și împărtășania, pregătirea casei, a mesei din Ajun, colindatul copiilor de la casa la casa, Viflaimul, Colinda bătrâna, colindatul rudelor, și bineînțeles, participarea credincioșilor la sfintele slujbe, oficiate în cele trei zile de Crăciun. Sunt momente pe care credincioșii noștri le așteaptă cu mare drag și pentru care se pregătesc din timp. Datorită acestor tradiții, cei plecați la lucru în țară sau străinătate, revin cu mult dor și drag la casele părintești. Fiecare colind, fiecare ritual are o semnificație aparte plină de simboluri, ce sunt transmise din generație în generație.

Cu toții simțim în sufletele noastre bucuria Nașterii Domnului, atunci când intrăm în Sfânta biserică și participăm activ la Sfânta Liturghie, când ne revedem cu rudele și prietenii din copilărie, când primim musafiri din țară și străinătate, cărora le arătăm cu mândrie moștenirea noastră spirituală. Astfel, fiecare credincios conștientizează, cu adevărat, că Hristos S-a născut pentru mântuirea noastră.

Ajunul Crăciunului este zi de post pentru toți credincioșii (cu excepția copiilor mici și a vârstnicilor). Spre seară familia și musafirii se strâng în jurul mesei, la care se servesc 12 feluri de mâncare de post, pregătite de gospodine. Capul familiei este cel care rostește rugăciunea și binecuvintează masa, și apoi cu toții cântă un colind. Sunt și alte obiceiuri pe care le-au moștenit creștinii. Ei pun fân sub fața de masă, ce simbolizează paie pe care S-a născut Iisus, hrănesc animalele noaptea, deoarece se spune că în noaptea de Crăciun ele primesc darul vorbirii.

În zilele noastre, s-a păstrat cu sfințenie obiceiul colindatului de către copii. În Seara de Ajun ei sunt primii care vestesc Nașterea Domnului pe la casele creștinilor și sunt primiți cu mare drag, fiind răsplătiți cu dulciuri și bani. De asemenea, în toate comunitățile ucrainene s-a păstrat obiceiul de a umbla cu "Viflaimul". Este vorba despre o piesă, interpretată de un grup de băieți, în unele localități și de fete, care

reproduc scena Nașterii Domnului. Aceștia poartă costume speciale, pregătite cu multă grijă. Din piesă fac parte doi îngeri, patru păstori, trei crai, Irodul, unul sau mai multe personaje comice. În unele sate este doar un grup, iar în altele sunt două sau mai multe grupuri, în funcție de numărul locuitorilor. “Viflaimul” colindă pe la casele credincioșilor, dar și în biserică, după terminarea Sfintei Liturghii.

Colindul copiilor în biserică, după Sfânta Liturghie, este practicat în toate comunitățile noastre. Copiii sunt pregătiți de către profesorul de religie sau de către preoții și preotesele din parohiile noastre. Ei colindă și spun poezii pe teme religioase, după Sfânta Liturghie în prima sau în a doua zi de Crăciun. Bineînțeles, că cei mici primesc daruri lăsate de Moș sub pomul din biserică, ca răsplată pentru truda lor.

În unele parohii (Poienile de sub Munte, Crasna, Bistra, Valea Vișeuului, Crăciunești) s-a păstrat un vechi obicei denumit “Colinda bătrână” (Stara coleada). Un grup de bărbați din consiliul parohial, dar și alți credincioși, îmbrăcați în straie populare, însoțiți de instrumentiști la vioară și trâmbiță, colindă din casă în casă un vechi colind “Oi dai, Boje!” (Dă, Doamne!). Textul diferă de la un sat la altul, dar linia melodică este aceeași. Banii primiți de «Colinda bătrână» sunt pentru nevoile bisericii: întreținere, reconstrucție, etc. În Ruscova, județul Maramureș, în a doua zi de Crăciun, de Soborul Maicii Domnului, se înconjoară biserica de trei ori cu citirea a patru pericope evanghelice, iar, la final, credincioșii sunt unși cu untdelemn sfințit, timp în care tinerii interpretează piesa “Viflaimul”.

Trebuie precizat faptul că cel mai important moment al Praznicului Nașterii Domnului este Sfânta Liturghie, oficiată de preotul paroh împreună cu preoții invitați, după caz, însoțită de răspunsurile date de cantaretii bisericii și de corurile bisericilor, precum și de rugăciunile comune, rostite de toți credincioșii prezenți în biserică. De asemenea, trebuie să constientizăm faptul că, doar în jurul Sfintei Liturghii se desfășoară toată splendoarea Marelui Praznic, fără de care, sărbătoarea Nașterii Domnului, precum și alte sărbători creștine, s-ar rezuma doar la cele materiale.

Cred cu tărie că tuturor ne place Sărbătoarea Crăciunului, ne plac colindele pe care le ascultăm și le cântăm și multe alte tradiții. Ceea ce ne lipsește, uneori, este voința de a transmite aceste tradiții mai departe tinerelor generații. Vă îndemn,

dragi creștini, prin puțină strădanie, să-i învățăm pe copiii noștri colindele creștine, să-i îndemnăm să meargă la colindat pe la casele oamenilor, iar pe tineri să joace roluri în piesa Viflaim, pentru că doar așa le vom îmbogăți viața duhovnicească, iar harul Divin va coborâ asupra lor și îi va însoți mereu, oricât de departe vor pleca din satul sau orașul natal, iar la fiecare praznic mare se vor întoarce acasă și, astfel, vor rămâne credincioși vrednici pentru binele comunității și pentru propria lor mântuire.

Așadar, să ne oprim cu toții pentru câteva zile din agitație și muncă și să dedicăm timpul acesta doar Celui care Se naște, pentru că doar așa vom primi binecuvântarea Lui. Și, da, să păstrăm și să continuăm tradițiile și obiceiurile primite de la străbuni și vom primi răsplata Pruncului născut în iesle, care Se va naște și în sufletele fiecăruia dintre noi.

Hristos Se Naște! Slăviți-L!

Pr. Consilier dr. Ioan Iurcea

Cateheză la Evanghelia după Matei

Pe data de 10.01.2026, cu ajutorul lui Dumnezeu la Centrul de Studiu Biblic Ortodox din Lugoj, am cercetat Sfânta Scriptură.

Am reușit să finalizăm studierea primei Evanghelii din Noul Testament, cea a Sfântului Evanghelist Matei.

Printre subiectele tratate au fost:

- motivul trădării lui Iuda și marea lui greșală că a regretat trădarea, dar nu a așteptat iertarea lui Hristos, ci a deznădăjduit și s-a sinucis.

- am aflat ca arhieriei și preoții care au uneltit răstignirea lui Hristos, nu sunt arhieriei și preoții Noului Legământ (ortodocsi), precum fals învață anumite denominațiuni creștine.

- ni s-a reconfirmat că pocăința adevărată și sinceră poate mântui un om în ultima clipă a vieții, avându-l ca exemplu pe tâlharul de pe cruce.

- am aflat de ce pentru noi creștinii duminica este zi de odihnă, nu sâmbăta, pentru că în zi de Duminică Hristos prin învierea Lui confirmă

dumnezeirea Sa și ne aduce aminte că fiecare dintre noi dacă credem în Jertfa și Învierea Domnului avem posibilitatea să ne mântuim pentru ca: „dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică este și credința voastră” I Corinteni 15, 14. De aceea Ziua Învierii devine importantă pentru noi creștinii.

În a doua parte a cursului au fost dezbătute liber mai multe subiecte bisericești precum:

- rolul diaconilor în Biserica Ortodoxă.
- modul de administrare al botezului prin afundare, prin stropire și în caz de urgență.
- de ce canoanele duhovnicilor sunt diferite de la preot la preot? Etc.

Dumnezeu să binecuvânteze această lucrare în ogorul Domnului și să aducă mult folos duhovnicesc spre mântuire celor care participă.

Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Ierom. Nicolae Danco

Ajutorarea nevoiașilor

Voluntarii Centrul de Studiu Biblic Ortodox "Sfântul Ioan Gură de Aur", al Protopopiatului Ortodox Ucrainean din Lugoj, și-au propus ca și în anul 2026 să continue campania umanitară "Dorești să aduci bucurie unei familii nevoiase?".

Prin această campanie umanitară, voluntarii și-au propus să dăruiască minim 50 de pachete cu alimente familiilor cu o situație financiară redusă luate în evidență.

Această activitate filantropică este susținută atât de voluntarii Centrului Biblic dar și de credincioșii care participă lunar la studiul biblic.

Voluntarii, alături de credincioșii ortodocși români și ucraineni, au reușit în această primă lună din an, luna ianuarie, să ofere 50 de pachete cu alimente.

Cei care doriți să vă implicați în această acțiune misionar-filantropică, o puteți face aducând alimente în prima sâmbătă din lună, la Centrul Biblic Ortodox de pe strada Memorandumului, nr. 4, din Lugoj, între orele 16.30-19.00.

Dumnezeu să răsplătească tuturor celor implicați.

Ierom. Nicolae Danco